

A9-0292/2022

9.12.2022

JELENTÉS

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2022. évi éves jelentés
(2022/2048(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: David McAllister

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	42
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	43
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	44

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2022. évi éves jelentés (2022/2048(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 21. és 36. cikkére,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) 2022. június 14-i jelentésére, melynek címe: „A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – Prioritásaink 2021-ben”,
- tekintettel „A biztonság és a védelem területére vonatkozó stratégiai iránytű – Egy, a polgárait, az értékeit és az érdekeit megvédő Európai Unióért, amely hozzájárul a nemzetközi béke és biztonság megvalósításához” című dokumentumra, amelyet a Tanács 2022. március 21-én elfogadott, és az Európai Tanács 2022. március 24-én jóváhagyott,
- tekintettel a Tanács 2022. március 24–25-i következtetéseire,
- tekintettel a 2022. március 11-i Versailles-i Nyilatkozatra,
- tekintettel a Tanács „tágabb Európa” koncepciójáról, Ukrajnáról, továbbá Ukrajna, a Moldovai Köztársaság és Grúzia európai uniós tagság iránti kérelméről, a Nyugat-Balkánról, gazdasági kérdésekről, az Európa jövőjéről szóló konferenciáról, valamint a külkapcsolatokról szóló, 2022. június 23–24-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, az EU bővítési politikájáról szóló, 2022. október 12-i közleményére (COM(2022)0528),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által elfogadott, az Ukrajna elleni agresszióról szóló, 2022. március 2-i határozatra (A/RES/ES-11/L.1), valamint az „Ukrajna területi integritása: az ENSZ Alapokmánya elveinek védelme” című, 2022. október 12-i határozatra (A/RES/ES-11/L.5),
- tekintettel „Az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába való külföldi beavatkozásról, beleértve a dezinformációt is” című, 2022. március 9-i állásfoglalására¹,
- tekintettel „Az EU bővítési politikájáról szóló 2018. évi közlemény” című, 2021. október 19-i bizottsági közleményre (COM(2021)0644),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által elfogadott, az Orosz Föderáció Emberi Jogi Tanácsban való tagságának felfüggesztéséről szóló, 2022. április 7-i

---

¹ *HL C 347., 2022.9.9., 61. o.*

határozatra (A/RES/ES-11/L.4),

- tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferencia végeredményéről szóló, 2022. május 9-i jelentésre,
  - tekintettel az Európa jövőjéről szóló konferencia következtetéseinek nyomon követésére vonatkozó álláspontjáról szóló, 2022. május 4-i állásfoglalására²,
  - tekintettel az Európai Békekeret létrehozásáról, valamint a (KKBP) 2015/528 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. március 22-i (KKBP) 2021/509 tanácsi határozatra³,
  - tekintettel a Tanács 2021. december 16-án elfogadott, a Covid19-ről, a válságkezelésről és a rezilienciáról, a biztonságról és védelemről, a migráció külső vonatkozásairól és a külkapcsolatokról szóló következtetéseire,
  - tekintettel a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, az új uniós bővítési stratégiára vonatkozó, 2022. november 23-i ajánlására⁴,
  - tekintettel a NATO 2022. június 29-i madridi csúcstalálkozóján a NATO-hoz tartozó országok állam- és kormányfői által elfogadott stratégiai koncepcióra,
  - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2000. október 31-i, 1325. sz. határozatára, amely létrehozta a nőkkel, a békével és a biztonsággal kapcsolatos menetrendet,
  - tekintettel a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak „A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési terv (GAP III) – Az EU külső tevékenységeiben a nemek közötti egyenlőség biztosítását és a nők szerepének megerősítését célzó ambiciózus program” című, 2020. november 25-i közös közleményére (JOIN(2020)0017),
  - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság véleményére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0292/2022),
- A. mivel az Oroszországi Föderáció által – a belarusz Lukasenka-rezsim támogatásával – Ukrajnával szemben provokáció nélkül indított, indokolatlan katonai agresszió visszahozta a háborút az európai kontinensre, és súlyos pusztítást és szenvedést okozott; mivel Oroszország háborús bűncselekményeket követett el Ukrajna ellen; mivel mindez jelentősen veszélyezteti az európai és a globális biztonságot, és ezekre nézve továbbra is kihívást jelent; mivel Oroszország atomfenyegetésekhez folyamodott; mivel ez a világ számos területén kedvezőtlenül érintette a globális ellátási láncokat, és aláásta az élelmezésbiztonságot; mivel Oroszország Ukrajna ellen jogellenesen indított háborúja gazdasági bizonytalanságot teremtett, az energiaárak emelkedéséhez vezetett,

---

² HL C 465., 2022.12.6, 109. o.

³ HL L 102., 2021.3.24, 14. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0406.

súlyosbította a klímaválságot és magában hordozza számos uniós és nem uniós ország, különösen a nyugat-balkáni és a keleti partnerségben részt vevő országok további destabilizálásának esélyét, és ezért jelentősen megváltoztatta az EU közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) geopolitikai környezetét; mivel az Ukrajna elleni agressziós háború Putyin azon tervének része volt, hogy átalakítsa az euroatlanti biztonsági struktúrát; mivel ez a terv az ukrán hadsereg hősies ellenállásának köszönhetően meghiúsult; mivel 2014 óta az EU nem tudja teljes mértékben kihasználni a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) eszközeit Ukrajna Oroszország elleni küzdelmének hatékony támogatására, bár e tekintetben az idén némi javulás tapasztalható; mivel ahhoz, hogy sikeres és hiteles globális szereplőként tekintsenek rá, Oroszországnak biztonságot kell nyújtania közvetlen szomszédságában;

- B. mivel a keleti szomszédságnak és a Nyugat-Balkánnak békés konfliktusmegoldásra, nagyobb stabilitásra és biztonságra, valamint fokozott kölcsönös együttműködésre van szüksége; mivel e régiók biztonságát nagymértékben veszélyezteti Oroszország ukrainai inváziója és az agresszió szomszédos országokra való áttérjedésének lehetősége; mivel közvetlen szomszédságunk destabilizálódása veszélyezteti az EU stabilitását, békéjét és biztonságát;
- C. mivel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja rávilágít arra, hogy a nemzetközi szinten erősebb, ambiciózusabb, hitelesebb, stratégiai és egységesebb uniós fellépésre van szükség, és még hangsúlyosabbá teszi, hogy az EU-nak önállóan kell meghatároznia saját stratégiai célkitűzéseit, és fejlesztenie és alkalmaznia az azok megvalósításához szükséges képességeket; mivel ez ismételten rámutat arra, hogy Európának prioritásként kell kezelnie energiafüggetlenségét;
- D. mivel Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja figyelmeztető jelzés az Európai Unió számára, mivel közvetlen fenyegetést jelent az európai és globális biztonsági rendre, valamint az Európai Unió és tagállamai biztonságára; mivel az Ukrajna elleni orosz invázió lendületet adott a KKBP és általában az Unió külső tevékenységének geopolitikai újraértelmezéséhez, az új geopolitikai valóság tekintetében az uniós érdekek által vezérelt merész jövőképpel, valódi cselekvési szándékkal és transzatlanti együttműködéssel a stratégiaileg releváns eredmények elérése érdekében; mivel az orosz agresszióval szemben Finnország és Svédország a NATO-hoz való csatlakozást kérte; mivel ez a konfliktus rámutat arra, hogy a fenyegetések tekintetében a tagállamoknak egységes felfogást kell kialakítaniuk, és valódi szolidaritást kell tanúsítaniuk a frontvonalban lévő tagországokkal; mivel ez a háború megerősítette a NATO szerepét az európai biztonság alapköveként és az erős transzatlanti kötelék nélkülözhetetlenségét;
- E. mivel elengedhetetlen, hogy az Unió kezelje a fő gyenge pontjait, például az Oroszországtól és Kínától való túlzott függőségét, és erősítse ellenálló képességét és felkészültségét a totalitárius és nem demokratikus rezsimek jelentette fenyegetésekkel szemben;
- F. mivel az orosz invázió rávilágít arra is, hogy – amint azt az Európa jövőjéről szóló konferencia polgárok által javasolt eredményei is kiemelik – a tagállamoknak meg kell mutatniuk, hogy megvan a szükséges politikai akarat arra, hogy a KKBP-t az uniós politikák sorába emeljék;

- G. mivel a gyors, hatékony és eredményes külpolitikai, biztonsági és védelmi fellépés tekintetében a Lisszaboni Szerződésben biztosított lehetőséget a tagállamok politikai akarátának hiánya miatt csak nagyon korlátozottan használták és aknázták ki az elmúlt évtizedben; mivel a változó európai biztonsági környezet miatt itt az ideje, hogy az EUSZ-ben előírt valamennyi eszközt felhasználják, különösen a KBVP tekintetében; mivel a Lisszaboni Szerződés 2009 decembere óta rendelkezik olyan elemekről, mint a 41. cikk (3) bekezdésének b) pontja szerinti katonai induló alap, a 44. cikk szerinti, ambiciózusabb biztonsági és védelmi célkitűzésekkel rendelkező kis csoport létrehozásának lehetősége, vagy a 42. cikk (3) bekezdése szerinti valóban európai fegyverzet- és képességszabvány meghatározása;
- H. mivel az áthidaló klauzulákat azonnal fel lehetne használni arra, hogy konkrét szakpolitikai területeken az egyhangúsági követelményről áttérjenek a minősített többségi szavazásra; mivel az európai biztonságot jelenleg fenyegető veszély miatt bizonyos munkamódszereket azonnal ki kell igazítani;
- I. mivel a Tanács gyorsan és egységesen cselekedett, és eddig nyolc szankciócsomagot fogadott el Oroszországgal szemben annak ukrainai fellépései miatt, amelyek többek között személyekkel szembeni olyan szankciókat tartalmaznak, mint a vagyoni eszközök befagyasztása és az utazási korlátozások, a pénzügyi, a kereskedelmi, az energetikai, a közlekedési, a technológiai és a védelmi ágazatra irányuló gazdasági szankciók, a médiára vonatkozó korlátozások, diplomáciai intézkedések, a Krím-félszigettel és Szevasztopollal, valamint a donyeci és luhanszki területek kormányzati ellenőrzés alatt nem álló övezeteivel fenntartott gazdasági kapcsolatokra vonatkozó korlátozások, valamint a gazdasági együttműködésre vonatkozó intézkedések;
- J. mivel a médiaszabadság csökkenése és a dezinformációs kampányok megjelenése, a külföldi beavatkozások és az újságírók elleni támadások világszerte tapasztalható jelenségek, amelyek a leginkább a visszaeső demokráciákban és az ellenszegülő totalitárius államokban figyelhetők meg; mivel az emberi jogokra, a demokráciára, a nyilvánosság részvételére és a fejlődésre gyakorolt következmények nemzetközi szinten is aggasztóak; mivel az Európai Uniónak meg kell erősítenie együttműködését a hasonlóan gondolkodó partnerországokkal annak érdekében, hogy a nem uniós országokban előmozdítsa és védje a média- és szólásszabadságot, valamint küzdjön a dezinformáció és a külföldi beavatkozás ellen;
- K. mivel az Unió határain és közvetlen szomszédságában a tartós instabilitás és a kiszámíthatatlan biztonsági helyzet közvetlen veszélyt jelent az Unió és tagállamai biztonságára;
- L. mivel az Oroszországi Föderáció kormánya Vlagyimir Putyin irányításával folytatja a politikai ellenfelek és a nemzetállamok elleni nemzetközi terrorcselekményeket, amelyek 2014 óta Ukrajnában összpontosultak;
- M. mivel az Orosz Föderáció indokolatlan ukrainai inváziójának globális következményeit tovább súlyosbítja a jelenleg is tartó, példátlan Covid19 világjárvány; mivel a totális háború visszatérése az európai kontinensre, a gazdasági instabilitás és az energiaárak ingadozásának az Oroszországi Föderáció általi szándékos instrumentalizálása közvetlen geopolitikai bizonytalanságot eredményez az Európai Unió, a tagjelölt és a

leendő tagjelölt államok, valamint világszerte az összes partner számára;

- N. mivel a stratégiai autonómia eléréséhez az Uniónak képesnek kell lennie arra, hogy az EU számára stratégiai jelentőséggel bíró valamennyi ügyet úgy intézze, hogy ne támaszkodjon indokolatlanul nem uniós államok és szereplők képességeire, többek között úgy, hogy megszünteti azon sebezhető pontokat, amelyek az Uniót belső megosztottságnak és a tekintélyelvű szereplőknek tett kényszerű engedményeknek teszik ki; mivel a stratégiai autonómia megvalósítása lehetővé teszi az Unió számára, hogy erős alapokon nyugvó külső fellépését tovább erősítse, hatékonyabban érvényesítse és közvetítse értékeken alapuló érdekeit, és fokozza hozzájárulását a globális multilateralizmushoz, a konfliktusok békés rendezéséhez, valamint a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok fejlesztéséhez világszerte;
- O. mivel az európai államok önkéntes csatlakozása az Európai Unióhoz továbbra is a legsikeresebb uniós külpolitikai eszköz; mivel 2022. június 23-án az európai vezetők megadták Ukrajnának és a Moldovai Köztársaságnak az uniós tagjelölti státuszt, és elismerték Grúzia európai perspektíváját; mivel 2022. október 12-én a Bizottság azt javasolta a Tanácsnak, hogy Bosznia-Hercegovina kapja meg az uniós tagjelölti státuszt;
- P. mivel az uniós KKBP-t olyan értékek vezérik, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az ENSZ Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása; mivel az EUSZ 2. cikkében, 3. cikke (5) bekezdésében és 21. cikkében foglalt uniós értékek az Unió közvetlen érdekét szolgálják; mivel az ezen demokratikus értékekre gyakorolt autokratikus nyomás tovább fokozódik, ami gyengíti a hatalommal való visszaélés ellenőrzését, növeli az emberi jogok megsértésének gyakoriságát és súlyosságát, és szűkíti a civil társadalom, a független média és a demokratikus ellenzéki mozgalmak mozgásterét; mivel a Freedom House szerint 2021 a 16. olyan év volt, amikor globálisan hanyatlott a demokrácia;
- Q. mivel az éghajlatváltozás hatásai egyre súlyosabb következményekkel járnak az emberi élet különféle aspektusaira, illetve a fejlesztési lehetőségekre, a geopolitikai világrendre és a globális stabilitásra nézve; mivel az éghajlatváltozás hatásai leginkább azokat sújtják, akik kevesebb erőforrással rendelkeznek az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz; mivel az uniós külpolitikában nagyobb figyelmet kell fordítani a többoldalú tevékenységek előmozdítására az éghajlati vonatkozású konkrét kérdésekben folytatott együttműködés, stratégiai partnerségek kiépítése és az állami és nem állami szereplők – többek között a globális szennyezés fő okozói – közötti együttműködés és párbeszéd erősítése révén;
- R. mivel a nemzetközi jogra és a multilateralizmus intézményeire épülő, szabályokon alapuló nemzetközi rendet mind belülről, mind kívülről egyre nagyobb veszély fenyegeti; mivel az autokratikus államok részben önállóan, részben összehangoltan fellépve igyekeznek aláásni a multilaterális szervezeteket és ügynökségeket, valamint a nemzetközi humanitárius és emberi jogi jogot, kooptálás révén kiforgatni e jog jelentését, illetve megkerülni vagy megghiúsítani annak végrehajtását, miközben előmozdítják az autokratikus normák terjedését az Európai Unióban és harmadik

országokban, többek között diplomáciai, gazdasági vagy katonai ösztönzők és kényszerítés, valamint dezinformációs kampányok révén; mivel Oroszország ukrajnai inváziója és szándékos háborús bűncselekményei a multilaterális, szabályokon alapuló globális rend alapjait elleni támadás;

- S. mivel az EU-nak javítania kell azon képességét, hogy gyors és hatékony döntéseket hozzon, különösen a KKBP keretében, hogy egységesen lépjen fel, és valóban globális szereplőként cselekedjen a válságokra reagáláskor;
1. rámutat, hogy az EU gyors, egységes és tartós válasza az Ukrajna elleni orosz agressziós háborúra, valamint az a képessége, hogy tanuljon a korábbi geostratégiai hibákból és orvosolja azokat, az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság közös értékei által vezérelt uniós kül-, biztonság- és védelempolitika hatékonyságát bizonyítja; hangsúlyozza, hogy az Uniónak – annak érdekében, hogy hiteles, értékek alapján cselekvő külpolitikai szereplőként, megbízható nemzetközi partnerként és hiteles biztonsági és védelmi szereplőként megerősítse szerepét – olyan döntéshozatali eljárásokat kell elfogadnia, és – azokon a területeken, ahol ezek jelenleg rendelkezésre állnak – végrehajtania, amelyek elősegítik ezt a célt;
  2. megjegyzi, hogy az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúra adott uniós választ világszerte számos autokrácia szoros figyelemmel kíséri, és döntő befolyással lesz a nemzetközi szinten tanúsított magatartásuk alakítására; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy hiteles szereplővé váljon, az EU-nak és tagállamainak növelniük kell az Ukrajnának nyújtott katonai, politikai és humanitárius támogatást, és meg kell erősíteniük védelmüket az európai biztonságot fenyegető orosz fenyegetésekkel szemben;
  3. meggyőződése, hogy az Európai Unió biztonságának, jólétének és vezető szerepének globális szintű biztosítása szorosan kapcsolódik a bővítési folyamat megszilárdításához, a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok csatlakozásának felgyorsításához és az EU szomszédságpolitikájának megszilárdításához;
  4. hangsúlyozza, hogy Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja és más nemzetközi kihívások – többek között a tekintélyelvűség világszerte tapasztalható, folyamatos erősödése, a kínai-orosz együttműködés fokozása, a Kínai Népköztársaság (KNK) határozott külpolitikája, az éghajlati vészhelyzet és a Covid19-világjárvány hatása – által a geopolitikai környezetben bekövetkezett komoly fordulópontra a stratégiai autonómia, a szolidaritás gyorsabb végrehajtását és az EU geopolitikai ébredését teszi szükségessé, a kiemelt tematikus és földrajzi kérdésekkel kapcsolatos konkrét és hiteles intézkedések alapján, ugyanakkor rámutat a NATO-val és világszerte a hasonló gondolkodású szövetségesekkel való szorosabb együttműködés szükségességére; e tekintetben hangsúlyozza, hogy Oroszország jogellenes álláspontjainak egy harmadik ország általi közvetlen vagy közvetett támogatása – nevezetesen azáltal, hogy Oroszországgal együtt szavaz az ENSZ Közgyűlésben a vonatkozó határozatokról való szavazás során, vagy segít Oroszországnak kijátszani az uniós szankciókat – egyértelmű, gyors és konkrét következményekkel kell járjon az adott országgal fenntartott politikai és kereskedelmi kapcsolatainkban;
  5. hangsúlyozza, hogy az Unió csak rugalmasabb és hatékonyabb döntéshozatal alapján

tudja betölteni globális szereplőként és biztonságsszolgáltatóként betöltött hivatását, többek között a biztonság- és védelempolitika terén is;

6. hangsúlyozza, hogy az Unió fellépéseit az EUSZ 21. cikkével összhangban az Unió alapját képező értékeknek és elveknek kell vezérelniük, és azoknak összhangban kell lenniük az Unió alapját képező értékekkel és elvekkel;
7. úgy véli, hogy az EUSZ 21. cikkének (2) bekezdését módosítani kell, hogy a „stratégiai autonómia” fogalma bekerüljön a KKBP célkitűzései közé annak érdekében, hogy az EU hatékony diplomáciai és biztonsági szereplővé váljon azáltal, hogy konkrét intézkedések, politikák, költségvetések és kötelezettségvállalások révén határozott fellépésen alapuló, önálló kül- és biztonságpolitikát hajt végre;
8. emlékeztet arra, hogy a Tanács által 2022 márciusában elfogadott stratégiai iránytű stratégiai iránymutatást és eszközöket biztosít az EU és tagállamai számára védelmi képességeik javításához, hogy hatékony biztonsági szereplővé váljanak egy egyre ellenségesebb globális és regionális környezetben, valamint a béke és az emberek biztonsága érdekében határozottabb globális szereplővé váljanak; felhívja ezért az alelnököt/főképviselet, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hasonlóan gondolkodó partnerekkel és a NATO-val együttműködve, és annak 2022. június 29-i stratégiai koncepciójával teljes mértékben összhangban, valamint az Ukrajna elleni orosz agressziós háború tanulságainak figyelembevételével helyezték előtérbe a gyorsabb és teljes körű végrehajtást;
9. hangsúlyozza, hogy erőteljes kommunikációs kampányra van szükség, amely kiemeli a stratégiai iránytű előnyeit az európai biztonság és az európai polgárok számára;
10. kiemeli, hogy a jelenlegi kihívásokra való reagáláshoz szükséges geopolitikai újraértelmezés érdekében az EU-nak a következő négy fellépés alapján kell alakítania a KKBP-t:
  - az EU intézményi és döntéshozatali rendszerének kiigazítása, valamint a kül- és biztonságpolitika terén a politikai akarat és az egység megteremtése a minősített többségi szavazás bevezetésével a korai megelőző intézkedések és a gyors reagálás lehetővé tétele érdekében,
  - a stratégiai autonómia és szolidaritás gyakorlati megvalósítása megerősítve a multilateralizmussal és a szövetségekkel kapcsolatos megközelítést, csökkentve a nem demokratikus rendszerektől való stratégiai függőséget és fokozva az Unió rezilienciáját,
  - a multilateralizmus megerősítésének irányítása, szövetségek és partnerségek megerősítése és megszilárdítása, valamint új stratégiai partnerségek kiépítése egy jobb világ érdekében a hasonlóan gondolkodó demokratikus partnerekkel, fellépve az önkényuralmi és totalitárius rezsimek önérvényesítésével szemben,
  - a parlamenti diplomácia mint megelőző és hatékony külpolitikai eszköz megerősítése;
11. hangsúlyozza, hogy az EU külső emberi jogi politikájának ambiciózus

elkötelezettsége és retorikája megköveteli, hogy következetes és példaértékű legyen; ezért sajnálja, hogy az EU a gyakorlatban továbbra is ellentmondásosan viszonyul a világban tapasztalható, hasonló emberi jogi helyzetekhez; sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy számos uniós tagállamban romlik az emberi jogok és a jogállamiság helyzete, ami aláássa az EU hitelességét; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy mutassanak példát és szigorúan tartsák tiszteletben az emberi jogokat;

12. hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is elkötelezettnek kell maradnia a fegyverzet-ellenőrzés és leszerelés mellett;

Az EU intézményi és döntéshozatali rendszerének megerősítése a kül- és biztonságpolitika terén

13. üdvözlí az Európai Unió figyelemre méltó egységét és elszántságát, amellyel gyorsan és határozottan reagált Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújára; sürgeti a tagállamokat, hogy tartsák fenn és szükség esetén növeljék az Ukrajnának és polgárainak nyújtott magas szintű és koherens támogatást, amelynek teljes összhangban kell lennie Ukrajna változó szükségleteivel és az EU Ukrajna függetlensége, szuverenitása és területi integritása iránti elkötelezettségével; hasonló szintű egységre szólít fel a demokráciáink vagy közös értékeink elleni jövőbeli támadások esetén;
14. sürgeti a tagállamokat, hogy őrizzék meg egységüket és elszántságukat, és építsenek erre a példátlan szintű együttműködésre; hangsúlyozza, hogy fontos az uniós alapértékekkel és elvekkkel való egység és összhang, valamint az egység megőrzésének és az EU és a tagállamok stratégiai szuverenitásának, biztonságának és ellenálló képességének további erősítése a KKBP keretében történő hatékonyabb döntéshozatal révén, ami a következőkkel érhető el:
  - a) a minősített többséggel való határozathozatalra való lehető leghamarabbi áttérés a KKBP területeit érintő határozatok esetében, kezdve egy éven belül a kiemelt területekkel, például az EU globális emberi jogi szankciórendszerével (az uniós Magnyickij-törvény) és más külpolitikai területekkel, a Szerződésekben előírt áthidaló klauzulák alkalmazásával, kivéve a KBVP keretében végrehajtó mandátummal rendelkező katonai missziók vagy műveletek létrehozását, amelyek esetében továbbra is egyhangúságra van szükség;
  - b) konvent összehívása az EUSZ 48. cikke szerinti, a Szerződések felülvizsgálatára irányuló eljárás aktiválása útján, többek között azzal a céllal, hogy a Szerződésekben rögzítsék a minősített többségi szavazást az uniós KKBP-t érintő valamennyi kérdésben;
  - c) törekvés olyan valódi katonai és védelmi unió létrehozására, amely interoperábilis és kiegészíti a NATO-szövetséget, és amely szükség esetén önállóan is képes fellépni;
  - d) a minősített többségi szavazásnak a katonai vagy védelmi vonatkozással nem rendelkező határozatok esetében történő teljes körű alkalmazásáig a konstruktív tartózkodás alkalmazásának ösztönzése az EUSZ 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban;

- e) annak biztosítása, hogy a tagállamok elméletben és gyakorlatban is betartsák a Szerződések alapelveit, különösen az EUSZ 24. cikkét, és 42. cikkének (7) bekezdését, valamint az EUMSZ 222. cikkét, amelyek arra szólítják fel a tagállamokat, hogy az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogassák; hangsúlyozza, hogy az EUSZ 42. cikke (7) bekezdése aktiválásának feltételeit és a támogatás módozatait soha nem határozták meg egyértelműen; úgy véli, hogy az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kölcsönös segítségnyújtási rendelkezés értelmében sürgősen ki kell dolgozni egy szolidaritási politikai stratégiát és operatív végrehajtási intézkedéseket;
- f) a politikai szintű integrált válsághárítási mechanizmus teljes mértékű kihasználása és a tagállamok minisztereiből álló Európai Biztonsági Tanács létrehozása a vészhelyzetekben való gyors reagálás és a konfliktusokkal és válságokkal kapcsolatos integrált megközelítés kialakítása érdekében, valamint a védelmi miniszterek tanácsának létrehozása;
- g) az „Európa együtt” megközelítés végrehajtása és teljes körű kiaknázása az EU kül- és biztonságpolitikájának összehangolása és a párhuzamosságok elkerülése érdekében, és egyben az egység megjelenítése;
- h) elegendő finanszírozás, intézményi kapacitás és technikai támogatás biztosítása uniós és tagállami szinten ahhoz, hogy késedelem nélkül fel lehessen készülni és reagálni lehessen a jelenlegi, a felmerülő és a jövőbeli kihívásokra; felszólít különösen az EU valamennyi külső fellépése finanszírozásának növelésére;
- i) a katonai és polgári biztonsági missziók külföldre küldésére vonatkozó határozatot illetően a Parlament szerepének bevezetése;

a fentiek fényében úgy véli, hogy helyénvaló lenne a Parlamentben plenáris vitát folytatni a vonatkozó tanácsi határozatok meghozatala előtt, és egy olyan állásfoglalást elfogadni, amely politikai szempontból engedélyezne egy adott műveletet, beleértve annak céljait, eszközeit és időtartamát;

15. sürgeti a tagállamokat, hogy törekedjenek az EUSZ 31. cikkének szigorú alkalmazására, amely lehetővé teszi a Tanács számára többek között azt, hogy a KKBP területén bizonyos határozatokat minősített többséggel hozzon meg katonai következményekkel nem járó ügyekben, különösen a szankciókkal és az emberi jogokkal kapcsolatos kérdésekben, az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése esetében pedig azt, hogy elmozduljon a megerősített minőségi többségi szavazás felé; felhívja a tagállamokat, hogy további késedelem nélkül, teljes mértékben használják ki az EUSZ 31. cikkének (3) bekezdésében foglalt áthidaló klauzulát, különösen a kiemelt területeken;
16. megismétli, hogy támogatja az EU globális emberi jogi szankciórendszerének elfogadását és végrehajtását, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy gyors és célzott korlátozó intézkedéseket vezessen be azon személyekkel, szervezetekkel és testületekkel szemben, akik és amelyek a világ valamely részén súlyos emberi jogi jogsértésekért és visszaélésekért felelősek, azokban részt vesznek vagy azokkal kapcsolatban állnak; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy időben kiterjeszti az EU globális emberi jogi szankciórendszerének hatályát a korrupciós cselekményekre is,

elismerve ezzel a korrupció és az emberi jogok megsértése közötti szoros kapcsolatot; sürgeti a Bizottságot, hogy egészítse ki ezt a jogalkotási javaslatot oly módon, hogy az Európai Parlamentnek lehetősége legyen fokozottabb szerepet vállalni az emberi jogok súlyos megsértésének eseteire vonatkozó javaslatok megtételében; ismételten felszólítja a Tanácsot, hogy vezessen be minősített többségi szavazást az EU globális emberi jogi szankciórendszere alapján hozott korlátozó intézkedések elfogadása esetében;

17. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fokozottabban támogassák a korrupció elleni küzdelemben részt vevő civil társadalmi szervezeteket, aktivistákat és oknyomozó újságírókat, valamint mozdítsák elő hatékony korrupcióellenes intézmények létrehozását és szilárd szabályozási keretek elfogadását, továbbá lépjenek fel az adóparadicsomokkal szemben, különösen saját joghatóságukon belül;
18. hangsúlyozza, hogy az Oroszországi Föderációval szemben bevezetett szankciók végrehajtása rendkívül fontos ahhoz, hogy korlátozni lehessen Oroszország képességét az Ukrajna elleni agresszív háború folytatására, ezért annak a legmagasabb prioritást kell élveznie; sürgeti a Tanácsot, hogy vezessen be korlátozó intézkedéseket azon harmadik országokkal szemben, amelyek – akár a szankciók megkerülésének elősegítése, akár közvetlen katonai segítségnyújtás révén – lehetővé teszik Oroszország Ukrajna elleni invázióját; üdvözli a belarusz rezsimmel szemben bevezetett korlátozó intézkedéseket; felszólítja a Tanácsot, hogy vezessen be hasonló intézkedéseket az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben, tekintettel arra, hogy pilóta nélküli légi járműveket szállított és felszín-felszín osztályú rakétákat tervez küldeni az Oroszországi Föderáció számára Ukrajna elleni, különösen ukrán polgári célpontok elleni felhasználásra;
19. aggodalmát fejezi ki az éghajlati katasztrófák gyakoriságának és intenzitásának fokozódása miatt, amelyek különösen súlyos következményekkel járnak világszerte a legszegényebb és legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő emberek és közösségek számára; emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás közvetlen és közvetett hatásai aláássák a globális békét és biztonságot, miközben súlyosbítják a meglévő sebezhetőségeket és egyenlőtlenségeket, és veszélyeztetik az emberi jogokat; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak – az „Európa együtt” közös megközelítés keretében – alapvető szerepet kell betölteniük a globális béke és biztonság megőrzésére a klímadiplomácia globális előmozdításában, nevezetesen a nemzetközi partnerekkel való fokozott két- és többoldalú kötelezettségvállalásokkal, a Párizsi Megállapodás és más – különösen a fejlődő partnerek felé tett – kötelezettségvállalások teljes körű végrehajtásával, valamint az éghajlat-politikai intézkedéseknek a külső tevékenység valamennyi dimenziójában történő általános érvényesítésével; sürgeti a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy alakítson ki és folytasson erőteljes uniós klímadiplomáciát, amelynek célja a Párizsi Megállapodással kapcsolatos nemzetközi együttműködés előmozdítása, a Zöld New Deal külső dimenziójának megerősítése, valamint a harmadik országok ambiciózus CO₂-csökkentési céljainak kézzelfogható támogatása;
20. ragaszkodik a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének és az EU nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervének (GAP III) teljes körű végrehajtásához és rendszerszintű integrálásához az EU valamennyi külső tevékenységében – beleértve a kereskedelem- és fenntartható fejlődési politikát –, a szerepvállalás minden szintjén és minden idevágó tevékenységben és koncepcióban, a

GAP III időtartamán túl is;

21. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak vezető szerepet az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 1325 (2000). számú határozatának végrehajtásában; hangsúlyozza, hogy a nők kulcsszerepet játszanak a konfliktusok megelőzésében, a béketárgyalásokban, a béke megszilárdításában, a béke fenntartásában, a humanitárius reagálásban és a konfliktus utáni újjáépítésben; hangsúlyozza, hogy az EU-nak biztosítania kell a nők egyenlő részvételét és teljes körű bevonását a béke és a biztonság fenntartására irányuló valamennyi erőfeszítésbe;
22. felszólít az EKSZ és az uniós küldöttségek kapacitásainak megerősítésére azáltal, hogy saját és állandó uniós eszközöket és erőforrásokat biztosítanak számukra a külügyek, az emberi jogok védelme és előmozdítása, valamint a dezinformáció elleni küzdelem terén; felszólít a 2010. július 26-i tanácsi határozat aktualizálására annak érdekében, hogy világszerte jobban lehessen érvényesíteni az EU célkitűzéseit, értékeit és érdekeit;
23. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék meg az alelnök/főképviseelő szerepét; rámutat arra, hogy ez a Szerződés olyan módosításával érhető el, amely az alelnököt/főképviseelőt az Unió külügyminiszterévé tenné, és amely a főképviseelőt az Unió legfőbb külügyi képviselőjévé tenné a nemzetközi fórumokon, valamint lehetővé tenné számára, hogy hivatalból jelen legyen a tagállamok által kezdeményezett vagy vezetett tárgyalási formátumokban; támogatja az Unió polgárainak az Európa jövőjéről szóló konferencián tett azon felhívását, hogy az EU egységes álláspontot képviseljen;
24. tudomásul veszi az alelnök/főképviseelő által az uniós nagykövetek 2022. évi éves konferenciáján elmondott beszédet, és arra számít, hogy az uniós diplomáciai szolgálat kapacitásainak és hatékonyságának megerősítése érdekében hatékonyan orvosolni fogják a diplomáciai szolgálat azonosított hiányosságait; önálló európai diplomáciát szorgalmaz minden területen, többek között a társadalmi, kulturális, gazdasági, klíma-, digitális és kiberdiplomácia területén, amelyet a közös diplomáciai kultúra és a valódi uniós testületi szellem határoz meg; üdvözli „Az Európai Diplomáciai Akadémia felé vezető út” elnevezésű kísérleti projekt létrejöttét, amelynek célja, hogy elősegítse az EU elveinek és érdekeinek a világban való előmozdításához és hatékony védelméhez szükséges közös készségek és kompetenciák elsajátítását; hangsúlyozza, hogy ennek a kísérleti projektnek egy jövőbeli akadémia célcsoportjaira is összpontosítania kell, és lehetővé kell tennie, hogy a jövőben olyanok is uniós diplomatákká váljanak, akik nem tagállamok diplomatái;
25. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi kulturális együttműködés és a kulturális diplomácia az uniós külpolitika keretében stratégiai szerepet játszik a partnerországokkal való kapcsolatok erősítésében, az EU demokratikus értékeinek előmozdításában, a kulturális örökség külföldi védelmében, a kultúrák közötti párbeszéd előmozdításában, a művészek és kulturális szakemberek mobilitásában, konfliktusmegelőzésben, a dezinformáció és a külföldi beavatkozás elleni küzdelemben a nem uniós országokban, valamint a kulturális javak jogellenes kereskedelme, eltulajdonítása és megsemmisítése elleni küzdelemben; kéri, hogy erősítsék meg az EU kulturális diplomáciáját azáltal, hogy a kultúrát stratégiai pilléreként érvényesítik az Unió külső fellépéseiben, és kidolgoznak egy olyan uniós eszközt, amely világszerte megtestesíti az Unió kulturális vonatkozásait, és a civil társadalom és a harmadik országok kulturális ágazatainak aktív

bevonásával előmozdítja a kulturális együttműködésen és közös alkotáson alapuló nemzetközi kulturális kapcsolatokat; hangsúlyozza, hogy ez az eszköz uniós kapacitásépítést és pénzügyi támogatást biztosíthatna a harmadik országok civil társadalmának kulturális, kreatív és innovatív ágazatai számára; támogatja a kultúra beépítését valamennyi jelenlegi és jövőbeli két- és többoldalú megállapodásba, kellően tiszteletben tartva a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezményben vállalt kötelezettségeket;

26. hangsúlyozza, hogy a geopolitikai és humanitárius globális válságok arra mutatnak rá, hogy az EU-nak hiteles és első kézből származó információkhoz kell jutnia az EU-t fenyegető jelenlegi és lehetséges külső fenyegetésekről, hogy gyorsan és hatékonyan tudjon reagálni, valamint jobban meg tudja védeni érdekeit külföldön; felszólít az Európai Unió Helyzetelemző Központjának és az EKSZ Válságkezelési Központjának megerősítésére, erőforrásaik és képességeik bővítése révén;
27. hangsúlyozza, hogy egyértelműen meg kell határozni az alelnök/főképviselő, a Bizottság elnöke és az Európai Tanács elnöke hatáskörét, mivel a jelenlegi szabályozási keret, amelyet mind a Szerződések, mind az EU külföldi képviseléről szóló intézményközi megállapodások biztosítanak, nem egyértelmű az egyes intézményi szerepkörök hatáskörét illetően; úgy véli, hogy az egyértelműség hiánya bizonyos fokú átfedésekhez vezethet az EU külső tevékenységében, illetve világszerte összezavarhatja az EU partnereit és/vagy tárgyalópartnereit az Unióval fennálló kapcsolataikban;

A stratégiai autonómia működőképessé tétele

28. hangsúlyozza, hogy Oroszország Ukrajna elleni orosz agresszív háborúja, valamint az Orosz Föderáció által elkövetett súlyos és tömeges pusztítások, háborús bűncselekmények és az emberi jogok és a nemzetközi jog alapvető normáinak szándékos megsértése rávilágított arra, hogy az EU-nak a nemzetközi szinten erősebb, ambiciózusabb, hitelesebb, stratégiai és egységesebb jelenlétre és fellépésre van szüksége; hangsúlyozza, hogy az EU-nak határozottabban meg kell határoznia saját stratégiai célkitűzéseit, amint azt a stratégiai iránytű is előírja, és ki kell alakítania az ezek megvalósításához szükséges képességeket és eszközöket, miközben önállóan és a hasonlóan gondolkodó partnerekkel szorosan együttműködve is dolgozik; úgy véli, hogy az Ukrajnával kapcsolatos uniós politika céljának kell tekinteni Ukrajna valamennyi megszállt területének visszaszerzését, függetlenségének, szuverenitásának és területi integritásának megőrzését, a szankciókkal befagyasztott vagyoni eszközök elkobzására irányuló jogi eljárás gyors lezárását, valamint az elkövetők, köztük Vlagyimir Putyin és az Orosz Föderáció legfelsőbb katonai és polgári vezetésének nemzetközi bíróság elé állítását;
29. emlékeztet arra, hogy az EU határozott fellépés révén fog hatékony diplomáciai és biztonsági szereplővé válni, és hogy az EU csak konkrét intézkedések, politikák, költségvetések és kötelezettségvállalások révén fogja növelni stratégiai szuverenitását és szolidaritását;
30. üdvözli a tagállamok megközelítésében bekövetkezett változást, amely a Versailles-i Nyilatkozatban és a stratégiai iránytűben meghatározott fő intézkedések gyors végrehajtása révén az EU fokozott stratégiai autonómiája felé történő elmozdulást jelzi;

megjegyzzi, hogy ezek rávilágítanak arra, hogy meg kell erősíteni az EU és a tagállamok védelmi képességeit, és pozitívan kell hozzájárulni az európai, transzatlanti és globális biztonsághoz, szorosan együttműködve, egymást kiegészítve és összehangolva a NATO-val, amennyiben ez az EU számára releváns, különösen az EU nagyobb stratégiai autonómiájának megteremtése felé való elmozdulás során;

31. felszólít az EU–NATO együttműködésről szóló, harmadik érdemi együttes nyilatkozattal kapcsolatos munka gyors befejezésére; sürgeti az Uniót és azokat a tagállamokat, amelyek egyben NATO szövetségesei is, hogy biztosítsák a stratégiai iránytűben és a NATO stratégiai koncepciójában kiemelt célkitűzések és prioritások koherens végrehajtását; hangsúlyozza, hogy ezek a NATO-n és az EU-n belüli stratégiai folyamatok egyedülálló lehetőséget kínálnak arra, hogy tovább fokozzuk konzultációinkat és együttműködésünket annak érdekében, hogy növeljük polgáraink biztonságát, és előmozdítsuk a békét és a stabilitást az euroatlanti térségben és azon túl;
32. megjegyzzi, hogy az európai és a NATO védelmi képességeknek összeegyeztethetőnek kell lenniük és egymást ki kell egészíteniük, mivel továbbra is a NATO a biztonság legfőbb garánciját Európa számára; hangsúlyozza, hogy az EU a NATO partnere, és hogy az EU–NATO együttműködés kölcsönösen erősíti egymást, és az átláthatóságon, a kölcsönösségen, az inkluzivitáson és azon alapul, hogy mindkét szervezet tiszteletben tartja a másik döntéshozatali autonómiáját;
33. hangsúlyozza, hogy az EU stratégiai autonómiájának elérésére irányuló bármely folyamatnak ki kell egészítenie a NATO-t és azzal összeegyeztethetőnek kell lennie; hangsúlyozza ezért, hogy a koherens, egymást kiegészítő és interoperábilis védelmi képességek fejlesztése elengedhetetlen az euroatlanti térség biztonságának növeléséhez, összhangban az egységes haderők elvével; megismétli, hogy a – lehetőség szerint partnerségben vagy kölcsönösen elfogadott módon, de szükség esetén önállóan megvalósuló – európai katonai cselekvési képesség elengedhetetlen a NATO alapvető feladatainak teljesítéséhez való hozzájáruláshoz, valamint az elrettentés fokozásához, és ekképpen elengedhetetlen az európai kontinens egészének biztonsága szavatolásához;
34. úgy véli, hogy a stratégiai iránytű fontos lépést jelent egy valódi európai védelmi unió felé, és így a közös stratégiai kultúra kialakításának alapját kell képeznie mind az Unió, mind a tagállamok szintjén; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy mutassanak kellő egységet és politikai akaratot a stratégiai iránytűben vállalt ambiciózus intézkedések gyors végrehajtásához, beleértve az uniós gyorstelepítésű kapacitás mielőbbi üzembe helyezését; úgy véli, hogy a stratégiai iránytű megvalósítása közelebb vinné az EU-t a stratégiai autonómia célkitűzéséhez; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni az Ukrajna elleni orosz agresszív háború hatásait, és le kell rövidíteni az egyes intézkedések és projektek megvalósítására vonatkozó határidőt;
35. emlékeztet azonban arra, hogy a tagállamok közötti képességbeli hiányosságokat és a védelemhez szükséges kulcsfontosságú tevékenységi területeket az Európai Védelmi Ügynökség, az Európai Unió Katonai Törzse, az EKSZ és a Bizottság néhány éve megfelelően meghatározta; ezért úgy véli, hogy a stratégiai iránytűben és a Tanács versailles-i következtetéseiben megfogalmazott törekvések csak lesznek érvényesek, ha azokat a tagállamok hatékonyan végrehajtják;

36. üdvözlí az Európai Békekeret gyors és többszöri felhasználását annak biztosítására, hogy Ukrajna képes legyen megvédeni nemzetközileg elismert határait, és visszaszerezni a teljes területe feletti tényleges ellenőrzést; kiemeli, hogy az Ukrajnának – többek között a koordinációs központ révén – már nyújtott az Európai Békekeret támogatására építve javítani kell az Unió fenntartható és megfelelő finanszírozással való cselekvési képességét, és hogy az Ukrajna számára nyújtott uniós támogatás tanulságait felhasználva fokozni kell az EU felkészültségét a jövőbeli hasonló eshetőségekre; hangsúlyozza, hogy jelentősen növelni kell az Európai Békekeret költségvetését, tekintettel arra, hogy továbbra is támogatni kell a fegyverek és lőszerök Ukrajnába és más partnerországokba, többek között az afrikai kontinensre történő szállítását; hangsúlyozza továbbá, hogy létre kell hozni egy újabb költségvetésen kívüli eszközt, amely a kapacitások létrehozásáért és a teljes életciklusuk keresztül történő fejlesztéséért felelne, ami magában foglalja a közös katonai kutatást és fejlesztést, a beszerzést, a kiképzést, a karbantartást és az ellátás biztonságát;
37. felszólít az Ukrajnának nyújtott pénzügyi és katonai támogatás növelésére, valamint modern felszerelések, fegyverök és egy új generációs légvédelmi rendszer azonnali telepítésére; támogatja az Európai Unió Ukrajnát támogató katonai segítségnyújtási missziójának (EUMAM Ukrajna) – ami az ukrán fegyveres erők EU-n belüli kiképzésére irányul – létrehozását, és annak gyors bevetésére szólít fel; elismeri az Európai Unió ukrán polgári biztonsági ágazati reformra vonatkozó tanácsadó missziójának (EUAM Ukrajna) jelenlegi munkáját, és üdvözlí megbízatásának közelmúltbeli, annak érdekében tett kiigazítását, hogy megkönnyítsék az ukrán hatóságoknak az orosz fegyveres erők és zsoldosok által az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúval összefüggésben elkövetett nemzetközi bűncselekmények kivizsgálását és büntetőeljárás alá vonását;
38. ismételten felszólítja az alelnököt/főképviselet, a tagállamokat és a nemzetközi partnereket, hogy dolgozzanak ki gyors és határozott válaszlépéseket arra az esetre, ha Oroszország vegyi, biológiai, radiológiai vagy nukleáris fegyvereket vetne be Ukrajna ellen;
39. üdvözlí, hogy a Bizottság és a főképviselet 2022. május 18-án elfogadta a védelmi beruházási hiányok elemzéséről és a következő lépésekről szóló közös közleményt, és felszólítja az uniós tagállamokat, hogy a hiányzó kapacitások kiépítéséhez szükséges fejlesztéseket és beszerzéseket közösen végezzék el, az állandó strukturált együttműködés (PESCO), a koordinált éves védelmi szemle (CARD), az Európai Védelmi Alap (EDF), valamint a tagállamok és a NATO-szövetségesek biztonságának növeléséhez hozzájáruló, a közös beszerzések ösztönzésére szolgáló új uniós eszközök teljes körű felhasználásával;
40. üdvözlí, hogy a Bizottság és az alelnök/főképviselet 2021. december 1-jén elindította a „Global Gateway” stratégiát, amelynek célja az intelligens, tiszta és biztonságos összeköttetések előmozdítása a digitális, az energetikai és a közlekedési területen, valamint az egészségügyi, oktatási és kutatási rendszerek megerősítése az egész világon, de különösen a globális dél országaiban; hangsúlyozza a megbízható konnektivitásra irányuló stratégia geopolitikában betöltött központi szerepét, amely a fenntartható fejlődésre irányuló, az átalakító, az ellenálló képességet fokozó és az értékalapú dimenziókat integrálja az „Európa együtt” megközelítésben; felszólít a

„Global Gateway” stratégia hatékony irányítására; kéri, hogy kellőképpen vonják be a „Global Gateway” stratégia beruházási programjaival kapcsolatos döntésekbe, és rendszeresen tájékoztassák a fejleményekről, többek között a költségvetési vonzatokról is;

41. úgy véli, hogy lényegesen több erőfeszítésre van szükség ahhoz, hogy az e stratégiában rejlő lehetőségeket teljes mértékben kiaknázhassák, és felszólítja az uniós intézményeket és valamennyi tagállamot, hogy gyorsítsák fel a stratégia továbbfejlesztését és gyorsabb végrehajtását; elengedhetetlennek tartja a hasonlóan gondolkodó partnerekkel való összefogást e stratégia léptékének és hatásának kiterjesztése érdekében; határozott lépéseket sürget G7-ek szintjén az infrastrukturális beruházások globális hiányosságainak kezelése érdekében, beleértve a szükséges finanszírozás biztosítását is;
42. rámutat az európai zöld megállapodás kiemelt geopolitikai jelentőségére, mivel az hosszú távú eszközként hatással lehet az EU harmadik országokkal való kapcsolataira;
43. hangsúlyozza, hogy egy ambiciózus uniós éghajlat-politika fontos az európai zöld megállapodás céljainak elérése érdekében, különös tekintettel a megállapodás nemzetközivé tételére és azokra a kezdeményezésekre, amelyek az éghajlattal kapcsolatos biztonsági kockázatokra való reagálásra irányulnak; arra számít, hogy a jelenlegi geopolitikai változások és kihívások fényében az európai zöld megállapodás végrehajtása hozzájárul majd új partnerségek kialakításához és az orosz fossziliztüzelőanyag-ellátás alternatívájaként az EU energiaszerkezetének diverzifikálásához;
44. hangsúlyozza, hogy a NATO-val és más nemzetközi partnerekkel együttműködve fokozni kell az EU ellenállását és erőfeszítéseit a hibrid fenyegetések, a kibertámadások, a dezinformációs és propagandakampányok kezelése érdekében, mind az Unión belül, mind harmadik országokban; felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a NATO-n belüli és a NATO-n kívüli partnerekkel szorosan együttműködve kezeljék elsődleges feladatként a kritikus európai infrastruktúrák – többek között a tengeri csővezetékek és a tenger alatti kommunikációs és energiaellátó kábelek – védelmét; megismétli, hogy az európai intézményeket, ügynökségeket és más szerveket sürgősen megfelelő védelemben kell részesíteni a hibrid fenyegetésekkel és a külföldi állami szereplők támadásaival szemben; hangsúlyozza, hogy a stratégiai kommunikációval foglalkozó munkacsoportokon keresztül fejleszteniük kell stratégiai kommunikációs képességeiket is, beleértve a harmadik országok felé irányuló, különösen az Oroszország és Belarusz lakosságára összpontosító kommunikációs képességeket, valamint hogy e célra megfelelő pénzügyi forrásokat kell elkülöníteni, és biztonságos kommunikációs rendszerekkel és gyorsreagálási képességgel kell felvértezni magukat a támadásokkal szembeni fellépés és az ellenálló képességük jelentős növelése érdekében;
45. üdvözli azt az eltökéltséget, amelyet az Unió és a tagállamok többsége az Orosz Föderációtól való teljes energiafüggetlenség elérése és az energiabeszerezési források diverzifikálása érdekében tanúsít; ismételten felszólít az orosz fosszilis tüzelőanyagok és az urán behozatalának azonnali és teljes embargójára, valamint az Északi Áramlat 1 és 2 vezetékek lezárására és teljes leállítására; hangsúlyozza, hogy az energiaforrások

rövid távú diverzifikációja nem mehet az alternatív energiaszolgáltatókkal folytatott érdemi emberi jogi párbeszéd rovására; megjegyzi, hogy ez rávilágít a zöld átállás felgyorsításának alapvető fontosságára;

46. felhív a stratégiai fontosságú ellátási láncok és az EU kritikus infrastruktúrája ellenálló képességének megerősítésére irányuló kezdeményezésekre, a Bizottság által végzett rendszeres, átfogó stressztesztek révén, többek között az egészségügy, az energia, az élelmiszerek, a félvezetők és a kritikus fontosságú nyersanyagok, valamint a tengeri csővezetékek és kábelek tekintetében, azzal a céllal, hogy megelőzzék az ellátási lánc súlyos zavarait és csökkentsék az EU harmadik országoktól, különösen azon országoktól való függőségét, amelyek nem osztják az Unió értékeit, vagy amelyekkel az Unió rendszerszintű versengést folytat; hangsúlyozza az Unió saját képességeinek a hasonlóan gondolkodó partnerekkel együttműködésben történő megerősítésének fontosságát; hangsúlyozza, hogy további együttműködésre van szükség demokratikus partnerekkel az akkumulátorok, csipek, félvezetők és egyéb kritikus technológiák előállításához felhasznált stratégiai erőforrások biztosításához, és a nem demokratikus rezsimektől ezen a téren fennálló függőség csökkentése érdekében;
47. hangsúlyozza az úragazat stratégiai jelentőségét Európa számára; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az Unió láthatóságát és hitelességét a világűr nemzetközi szereplőjeként, valamint az európai stratégiai autonómiát biztosító technológiák fejlesztésének előmozdításában; kéri az EU még jobban kötelezze el magát egy olyan átfogó nemzetközi úrszabályozás kidolgozása mellett, amely a világűr szabályozását megalapozó jelenlegi ENSZ-egyezményekre, nyilatkozatokra és jogi elvekre épül, azokat aktualizálja és megszilárdítja, valamint figyelembe veszi a gyors technológiai fejlődést; hangsúlyozza, hogy ez a világűrre vonatkozó aktualizált szabályozási keret elősegítené a világűr fenntartható és békés fejlődését, miközben korlátozná és szabályozná annak katonai felhasználását és militarizálását; üdvözli a Bizottság bejelentését, miszerint biztonsági és védelmi úrstratégiát fog előterjeszteni; úgy véli, hogy az EU világűrrel kapcsolatos stratégiai szuverenitásának megerősítése elengedhetetlen a mindenre kiterjedő stratégiai autonómia elérésére irányuló szélesebb körű erőfeszítéseikhez;
48. hangsúlyozza, hogy a biztonságos ivóvízhez való hozzáférés a XXI. század egyik legnagyobb problémája, különösen mivel a víztartó rétegekben található vízforrások közel 60%-a politikai területi határokon át húzódik; hangsúlyozza, hogy a világ lakosságának megnövekedett édesvízigényéből eredő vízhiány – tekintve, hogy egyes folyók forrásvidékét néhány ország (Kína, Törökország, Izrael, a megszállás alatt lévő Palesztina, Etiópia, Uganda és Szudán) stratégiai ellenőrzés alatt tart – a legsúlyosabb konfliktusokhoz vezethet, ha a folyók használatáról nem integrált és megosztott módon gondoskodnak; sürgeti az Európai Uniót, hogy dolgozzon ki politikai stratégiát a megoldások elősegítésére ezeken a nagy destabilizáló hatással bíró területeken, és egyúttal ösztönözze a vízzel kapcsolatos legsúlyosabb konfliktusokkal küzdő régiók országait, hogy írják alá a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló, 1992. évi egyezményt;
49. felszólítja az Uniót, hogy a demokrácia és intézményei védelme érdekében fejlessze digitális szuverenitását, különösen a kiberbiztonság terén; hangsúlyozza, hogy az új digitális technológiák konkrét veszélyt jelentenek az emberi jog-védőkre és másokra

nézve, mivel felhasználhatók tevékenységük ellenőrzésére, korlátozására és aláásására, amint arra a közelmúltban a Pegasus-projekt által leleplezett esetek is rámutattak;

50. hangsúlyozza, hogy az Uniónak a hasonlóan gondolkodó partnerekkel együttműködve globális versenyképességre kell törekednie a pilóta nélküli légi járművek kutatása, fejlesztése, gyártása és bevezetése terén;
51. üdvözli a Bizottság bejelentését, miszerint a Bizottság a demokrácia védelmét szolgáló csomagra irányuló javaslatokat fog kidolgozni, amely megvédi az Uniót a rosszindulatú beavatkozással szemben;

Vezető szerep vállalása a multilateralizmus megerősítésében és partnerségek kiépítése egy jobb világ érdekében

52. hangsúlyozza, hogy az ENSZ-t prioritásként kell megerősíteni, és valódi stratégiai partnerséget kell kialakítani az ENSZ és az EU között az olyan globális prioritások terén, mint az éghajlatváltozás elleni fellépés és az emberi jogok, de a válságkezelés terén is; hangsúlyozza, hogy az Uniónak továbbra is vezető szerepet kell vállalnia a relevánsabb, reziliensebb és hatékonyabb multilateralizmus előmozdításában, amely az emberek biztonsága, a fenntartható fejlődés, valamint a konfliktusoknak a nemzetközi jog és az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett történő megelőzése és békés rendezése érdekében folytatott inkluzív politikai párbeszéd, együttműködés és konvergencia alapját képezi; sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy egységesen lépjenek fel a multilaterális fórumokon, világszerte erősítsék meg kapcsolataikat a hasonlóan gondolkodó partnerekkel, és fokozzák a harmadik országok és azok lakosságának elérésére irányuló törekvéseiket, valamint igyekezzenek pragmatikus ágazati multilaterális megoldásokat elérni azokon a területeken, ahol ez összhangban van értékeken alapuló érdekeikkel;
53. felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot, az EKSZ-t és az EU tagállamait, hogy terjesszenek elő megalapozott javaslatokat arra vonatkozóan, hogy miként lehet elérni és garantálni, hogy az Uniónak minden multilaterális fórumon, beleértve az ENSZ BT-t is, saját és állandó helye legyen, annak érdekében, hogy az EU cselekvőképessége, koherenciája és hitelessége megerősödjön a világban;
54. hangsúlyozza a fokozott diplomáciai erőfeszítések fontosságát, hogy álláspontunkat a leghatékonyabb módon kommunikálhassuk, és hogy összehangoljuk a hasonlóan gondolkodó demokratikus partnerekkel annak érdekében, hogy a nemzetközi közösségen belül a lehető legerősebb egységet alakítsuk ki Oroszország elítélésében, valamint a szuverenitás és a területi integritás, a nemzetközi jog és a szabályokon és értékeken alapuló nemzetközi rend elveinek védelmében, az ENSZ és annak Alapokmánya, valamint más többoldalú fórumok keretében; hangsúlyozza a határozott diplomáciai fellépések fontosságát azon országokkal szemben, amelyek az ENSZ 2022. március 2-i és október 12-i határozataival kapcsolatban akadályozták a szavazást vagy tartózkodtak attól, hogy felhívják a figyelmet Oroszország agressziójának súlyosságára és arra, hogy a nemzetközi közösségnek egyhangú választ kell adnia; hangsúlyozza, hogy prioritásként kell kezelni az erős és megbízható szövetségek, partnerségek és többoldalú megállapodások kiépítését, valamint a hasonlóan gondolkodó országok iránti stratégiai szolidaritás megerősítését;

55. hangsúlyozza, hogy az EU-nak egységesen el kell ítélnie az orosz agressziót, és hogy egyes uniós országok vezetőinek nem vehetnek fel külön kapcsolatot Putyinnal; hangsúlyozza, hogy mindaddig nem szabad tárgyalásokra törekedni Oroszországgal, amíg az ukrán hatóságok nem döntenek úgy, hogy tárgyalásokat kezdeményeznek, és amíg ez nem történik meg, az EU-nak továbbra is pénzügyi, anyagi és katonai segítséget kell nyújtania Ukrajnának;
56. hangsúlyozza, hogy Ukrajnai orosz megszállása még inkább rávilágított arra, hogy az EU-nak folytatnia kell a partnerek közötti szövetségek és a megértés előmozdítását, és fokoznia kell az együttműködést a meglévő hasonló gondolkodású partnerekkel világszerte, különösen a transzatlanti NATO-szövetségekkel, miközben bővítenie kell partnerségeit, különösen a globális dél országaival;
57. hangsúlyozza, hogy mivel a NATO továbbra is alapvető fontosságú marad az európai biztonsági rend szempontjából, az EU-nak és tagállamainak el kell kötelezniük magukat a NATO európai pillérének megerősítése mellett, többek között azokban a tagállamokban, amelyek egyben NATO szövetségesi is, mégpedig oly módon, hogy 2024-től következetesen teljesítik a NATO védelmi kiadásokra vonatkozó, a GDP 2%-ának megfelelő referenciaértékét, a párhuzamosságok megelőzése, a széttagoltság csökkentése és az interoperabilitás növelése mellett; sürgeti a két fennmaradó NATO-szövetséget, amelyek még nem tették meg, hogy haladéktalanul ratifikálják Svédország és Finnország NATO-csatlakozását; úgy véli, hogy a NATO-val való stratégiai partnerségnek a bizalmon kell alapulnia; ragaszkodik a NATO-val való stratégiai partnerség kölcsönös megszilárdításához és egyértelművé tételéhez;
58. felhív a NATO-val és más partnerségekkel, például a G7-ekkel, valamint a más hasonlóan gondolkodó partnerekkel való együttműködés további megerősítésére; rámutat, hogy az ilyen partnerségeknek a KKBP szerves pillérét kell képezniük;
59. felhívja az EU-t és nemzetközi partnereit, hogy teljeskörűen használják ki az összes vonatkozó eszközt a büntetlenség elleni küzdelem érdekében, többek között a Nemzetközi Büntetőbíróság, valamint a nemzeti és nemzetközi szintű rendkívüli törvényszékek fokozott támogatása révén, valamint oly módon, hogy a bűncselekmények bizonyítékainak gyors összegyűjtése és elemzése érdekében rugalmas együttműködési és finanszírozási mechanizmusokat hozzanak létre; felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy gondoskodjon arról, hogy a felbujtók és a háborús és emberiesség elleni bűncselekmények elkövetői teljes mértékben felelősségre vonhatók legyenek; sürgeti valamennyi országot, fontolják meg, hogy csatlakozzanak az Ukrajna által kezdeményezett különleges bírósághoz, hogy agresszió büntette miatt felelősségre vonják az orosz katonai és politikai vezetést, és hogy vizsgálatot indítsanak a jelenleg zajló népiertás büntetével kapcsolatban; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy büntetlenségre vonatkozó uniós cselekvési tervet; hangsúlyozza, hogy e cselekvési tervnek a háborús bűnösök EU-n belüli büntetőeljárás alá vonására irányuló tagállami források és erőfeszítések jobb koordinálására és összehangolására kell törekednie; úgy véli, hogy az átmeneti igazságszolgáltatás alapvető szerepet játszik a béke hosszú távú biztosításában, és sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki ambiciózus programot a tagállamok és a harmadik országok azon képességének kiépítésére, hogy az egyetemes joghatóság elvét alkalmazzák nemzeti jogrendszerükben;

60. üdvözlí az Európai Politikai Közösség 2022 októberében tartott első ülését, amely az elóttünk álló külpolitikai és biztonsági kihívásokról a szoros partnerekkel folytatott megbeszélések, párbeszéd és együttmüködés platformjaként szolgál, amelynek célja az európai kontinens biztonságának megerősítése, valamint a közös érdekeken alapuló politikai és biztonsági együttmüködés folytatása; üdvözlí, hogy az első prágai találkozóon 44 ország vett részt, köztük olyan közeli partnerek, mint az Egyesült Királyság; kéri, hogy a Parlamentet szorosra vonják be a Közösség hatáskörének és jövőbeli munkájának tisztázásába; hangsúlyozza, hogy e formátum jövőbeli sikere és koherenciája érdekében bizonyos szintű összehangolás elengedhetetlen a demokratikus értékek és elvek tekintetében; megismétli, hogy az Európai Politikai Közösség semmilyen körülmények között nem siettetheti a bővítési országok EU-hoz való csatlakozását, és nem szolgáltatathat ürügyet a csatlakozás késleltetésére;
61. kiemeli, hogy a politikai nyilatkozat rendelkezéseivel összhangban, valamint az EU-NATO partnerség, az Egyesült Nemzetek Szervezete, az Európai Politikai Közösség és más nemzetközi fórumok keretében is, fokozni kell az Egyesült Királysággal folytatott párbeszédet a kül-, biztonság- és védelempolitikai együttmüködés és koordináció lehetséges módjairól; szorosabb uniós együttmüködést sürget brit szomszédainkkal, mivel a kül- és biztonságpolitikai kérdéseket illetően közös kihívásokkal nézünk szembe; sajnálja, hogy a kereskedelmi és együttmüködési megállapodás nem tartalmaz rendelkezéseket a külpolitikai és védelmi együttmüködésről; hangsúlyozza a szankciórendszerek összehangolásának fontosságát; az Egyesült Királyságnak az európai biztonsági és védelmi projektekből való fokozottabb részvételére szólít fel; üdvözlí e tekintetben a PESCO tagjainak és a Tanács 2022. november 14-i döntését, amelynek értelmében felkéri az Egyesült Királyságot, hogy csatlakozzon a Katonai Mobilitás elnevezésű PESCO-projekthez, amely javítaná a kölcsönös gyors biztonsági és védelmi segítségnyújtást;
62. sürgeti az Egyesült Királyságot, hogy biztosítsa a kilépésről rendelkező megállapodás teljes körű végrehajtását, az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyvre is kiterjedően, és a jegyzőkönyv jogi keretein belül törekedjen gyakorlatias, rugalmas és tartós közös megoldásokra; hangsúlyozza, hogy a jegyzőkönyv teljes körű végrehajtása alapvető fontosságú a nagypénteki (belfasti) megállapodás által biztosított észak-írországi béke és stabilitás fenntartása, valamint az európai egységes piac integritása és megfelelő működése szempontjából;
63. hangsúlyozza a szoros transzatlanti együttmüködés fontosságát – amelyet Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja kapcsán ismét kiemelt –, és amely a közös értékeken és célokon, valamint a vezetés és a felelősség terén egyenrangú partnerek partnerségének elvén alapul, tiszteletben tartva a másik fél autonómiáját és sajátosságait, érdekeit és törekvéseit; hangsúlyozza, hogy az EU–USA transzatlanti együttmüködést ambiciózus transzatlanti menetrenddel tovább kell erősíteni; felkéri az Egyesült Államok politikai vezetését és intézményeit, hogy járjanak továbbra is az egyre szorosabb együttmüködés és koordináció útján minden olyan területen, amely fontos a közös értékeinket, biztonságunkat és jólétünket érintő globális fenyegetésekkel szembeni fellépés szempontjából;
64. üdvözlí a folyamatos együttmüködést, az eltökéltséget és az egységes álláspontot Ukrajna támogatásában, valamint a példátlan szankciórendszer végrehajtásában,

amelynek célja, hogy Oroszországot visszatartsa illegális agressziójának folytatásától, és támogassa Ukrajna teljes felszabadulását nemzetközileg elismert határain belül; teljes mértékben támogatja a szinergiák és a közös kül- és biztonságpolitikai célkitűzések megvalósítását és elkötelezi magát ezek mellett az EU–USA transzatlanti párbeszéd keretében folytatott együttműködés további elmélyítése révén, például a transzatlanti parlamenti diplomácia révén, valamint számos kulcsfontosságú globális kihívás, például az éghajlatváltozás és az autoriter és totalitárius rendszerek által jelentett fenyegetés kezelése mellett világszerte, beleértve Európát és Ázsiát is;

65. javasolja, hogy rendszeresen, de évente legalább egyszer tartsanak csúcstalálkozókat az EU és az Egyesült Államok között annak érdekében, hogy a transzatlanti együttműködésnek továbbra is magas szinten lendületet adjanak; üdvözli e tekintetben a Transzatlanti Kereskedelmi és Technológiai Tanács munkáját, és megismétli a Transzatlanti Politikai Tanács létrehozására irányuló javaslatát, amely a kül- és biztonságpolitikáról folytatott rendszeres és hatékony intézményi párbeszéd fórumaként szolgálna; üdvözli az Egyesült Államok határozott elkötelezettségét az európai biztonság mellett, különösen az Ukrajnának nyújtott jelentős katonai támogatását és a NATO keleti határvidékére telepített csapatokat;
66. tudomásul veszi a 2022 áprilisában tartott 23. EU–Kína csúcstalálkozót; mélységesen aggasztónak tartja a Kínai Kommunista Párt 20. országos kongresszusának kimenetelét, amely rámutat Hszi Csin-ping geopolitikai törekvéseire; megjegyzi, hogy az EU és a Kínai Népköztársaság közötti kapcsolatot egyre inkább a gazdasági verseny és a rendszerszintű rivalizálás jellemzi; megismétli egy olyan megújított, magabiztosabb, átfogó és koherens EU–Kína stratégia kialakítására irányuló kérését, amely az EU egészének érdekei szerint alakítja a Kínával fenntartott kapcsolatokat, és teljes mértékben figyelembe veszi az abból eredő kihívásokat, hogy Kína a globális szereplők közé emelkedett, és egyre határozottabb külpolitikát folytat, többek között az EU, valamint a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok irányában is;
67. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Kínai Népköztársaság politikai, gazdasági és katonai eszközök széles skáláját veti be annak érdekében, hogy más országokat erőszakkal behódolásra késztesse, és autoriter ideológiáját megpróbálja ráerőltetni a nemzetközi szervezetekre, így az ENSZ-re is, hogy jelenlétét kiterjessze, erejét fítoztassa, és ehhez igazítsa stratégiáját, szándékait és katonai erejének újbóli fejlesztését; különösen aggódik az Oroszországi Föderációval való partnersége és a szabályokon alapuló világrend aláásására irányuló közös törekvések miatt, melyek ellentétesek érdekeinkkel és értékeinkkel; elítéli a Kínai Népköztársaság de facto oroszbarát álláspontját Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújával kapcsolatban;
68. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vizsgálják felül a Kínára való ráutaltságukat, és kezeljék a stratégiai ágazatokban észlelt gazdasági függőségeket, amelyek növelhetik a sebezhetőségüket; fokozottabb koordinációra és együttműködésre szólít fel a hasonlóan gondolkodó partnerek körében a közös aggodalomra okot adó kérdésekben, főként, de nem kizárólag a stratégiai függőségek, a gazdasági kényszerítés, a politikai beavatkozás és a dezinformáció problémája terén, valamint felhív a demokráciák közötti, szabályokon alapuló multilateralizmus és stratégiai szolidaritás előmozdítására;
69. a lehető leghatározottabban elítéli a kínai kormány által Hszincsiangban bevezetett

kényszermunka-rendszert és az ott elkövetett emberiesség elleni bűncselekményeket, amelyek akár a népirtás kockázatát is magukban hordozhatják; sürgeti a kínai kormányt, hogy szüntesse meg az ujjurok szisztematikus üldözését, beleértve a kifejezetten az ujjur nőket célzó hatósági intézkedéseket, amelyek célzott születéscsökkentés hivatalos rendszerét hajtják végre, beleértve a reprodukzív korban lévő nők abortuszra, intrauterin injekciózásra és sterilizálásra kényszerítését, amely intézkedések megfelelhetnek az emberiesség ellen elkövetett legsúlyosabb bűncselekmények kritériumainak;

70. ismételten felszólítja azt a fennmaradó 10 uniós tagállamot, amelyek ezt még nem tették meg, hogy függesszék fel a Kínai Népköztársasággal és Hongkonggal kötött élő kiadatási szerződéseiket;
71. ismételten elítéli, hogy a Kínai Népköztársaság aláássa a demokráciát Hongkong Különleges Közigazgatási Területén, és hogy Hongkongban bevezette a nemzetbiztonsági törvényt; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül Hongkong autonóm jogállását a kínai-brit együttes nyilatkozat Kína általi megszegésének és Hongkong autonómiája letörésének fényében;
72. emlékeztet arra, hogy az „egy Kína” politikánk az EU–Kína kapcsolatok egyik sarokköve; hangsúlyozza, hogy az Indiai- és Csendes-óceán térségében a béke, a stabilitás és a hajózás szabadságának megőrzése továbbra is kritikus fontosságú az EU és tagállamai érdekei szempontjából; határozottan elítéli Kína Tajvannal szembeni folyamatos katonai provokációját, és megismétli, hogy határozottan elutasítja a Tajvani-szoros status quójának bármilyen egyoldalú megváltoztatását; komoly aggodalmát fejezi ki a Kínai Kommunista Párt 20. kongresszusán kifejtett kínai kormányzati álláspont miatt, amely szerint Kína soha nem mond le arról a jogáról, hogy erőt alkalmazzon Tajvanon; megismétli, hogy a Tajvani-szoros status quóját nem szabad egyoldalúan módosítani a tajvani nép akarata ellenére; üdvözli, hogy az uniós tagállamok és a régióbeli partnerek egyértelműen elítélték a Kínai Népköztársaság hadgyakorlatait, és hangsúlyozza, hogy egységünk kulcsfontosságú a Kínai Népköztársaság bármilyen agressziójának megakadályozásához, valamint a Tajvani-szoros békéjének és stabilitásának fenntartásához; úgy látja, hogy a Tajvan és Kína közötti vitát békés párbeszéd útján és bármilyen előfeltétel nélkül kellene rendezni;
73. felhív minden illetékes uniós intézményt, hogy sürgősen dolgozzanak ki egy forgatókönyv-alapú stratégiát a tajvani biztonsági kihívások kezelésére;
74. határozott szolidaritását fejezi ki Tajvan népe iránt, és Tajvanra olyan hasonlóan gondolkodó partnerként tekint, amellyel közösek a szabadsággal, a demokráciával, az emberi jogokkal és a jogállamisággal kapcsolatos értékei; felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselet, hogy alakítsanak ki stratégiai együttműködést Tajvannal, gyorsan hozzanak intézkedéseket az EU és Tajvan közötti politikai kapcsolatokról és együttműködésről szóló, 2021. október 21-i európai parlamenti állásfoglalásban megfogalmazott ajánlások nyomán, és erősítsék meg a szigettel fenntartott gazdasági, kereskedelmi és beruházási kapcsolataikat, többek között kétoldalú beruházási megállapodás és ágazati megállapodások útján, amelyek tárgya például a reziliens ellátási láncok, a vámellenőrzési rendszerek és a származási bizonyítványok terén folytatott együttműködés és a piacra jutási megállapodások; felszólítja az alelnököt/főképviselet és a Bizottságot, hogy a kétoldalú gazdasági kapcsolatok

elmélyítését célzó tárgyalások előkészítéseként sürgősen kezdjék meg a tajvani hatóságokkal a kétoldalú beruházási megállapodáshoz kapcsolódó hatásvizsgálatot, nyilvános konzultációt és a megállapodást megalapozó tanulmány kidolgozását, mivel ezzel is előmozdítható az ellátási láncok diverzifikációja, amely elengedhetetlen az EU Kínával kapcsolatos kitétségeinek kezeléséhez; a dezinformáció és a beavatkozás kezelésére irányuló közös erőfeszítések koordinálása érdekében javasolja összekötő tisztviselő kirendelését az Európai Gazdasági és Kereskedelmi Hivatalhoz; ajánlja, hogy a Bizottság kapcsolja össze a Global Gatewayt Tajvan új, déli politikájával, és építse be abba;

75. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy működjenek együtt nemzetközi partnereikkel a tajvani demokrácia fenntartásának elősegítésében és külföldi fenyegetésektől való megóvásában;
76. hangsúlyozza, hogy Tajvan kulcsfontosságú uniós partner és demokratikus szövetséges az indiai–csendes-óceáni térségben, és hozzájárul a szabályokon alapuló nemzetközi rend fenntartásához, emellett védelmezi az alapvető értékeket; határozottan sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák az együttműködést és törekedjenek egy átfogó, megerősített partnerségre Tajvannal, különösen a kritikus ellátási láncok rezilienciájával kapcsolatos, alapvető együttműködésre, valamint a dezinformáció és a külföldi beavatkozás elleni küzdelemre;
77. megismétli, hogy támogatja Tajvan érdemi megfigyelői részvételét a nemzetközi és multilaterális szervek és szervezetek ülésein, mechanizmusaiban és tevékenységeiben;
78. ösztönzi az EU és Tajvan közötti fokozott gazdasági, tudományos, kulturális és politikai párbeszédet, többek között a lehető legmagasabb vezetői szinteken; hangsúlyozza, hogy fontos megerősíteni az EU–Tajvan párbeszédet a civil társadalommal fenntartott kapcsolatok elmélyítésével, a tajvani médiaszervezetekkel folytatott cserelátogatások és kulturális csereprogramok előmozdításával, többek között nyelviskolák létrehozásával;
79. üdvözli az EU és a Koreai Köztársaság közötti jó együttműködést, mivel Korea kulcsfontosságú stratégiai partner, aki szintén elkötelezett a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság és a piacgazdaság iránt; üdvözli, hogy a Koreai Köztársaság az EU-hoz és az Egyesült Államokhoz igazodik Oroszország Ukrajna elleni háborújára adott válaszában, különösen azért, hogy szankciókat fogadott el Oroszországgal és Belarusszal szemben; hangsúlyozza a Koreai Köztársaság szerepét a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (KNDK) nukleáris és ballisztikus rakéta programjainak teljes, ellenőrizhető és visszafordíthatatlan felszámolására irányuló erőfeszítések támogatásában; felhívja a tagállamokat, hogy a nemzetközi partnerekkel szoros együttműködésben támogassák e probléma békés és diplomáciai megoldását; üdvözli Dél-Korea NATO-val folytatott megerősített együttműködését;
80. határozottan elítéli a KNDK folyamatos ballisztikusrakéta- és nukleáris tesztjeit, és más, a nukleáris fegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységeit, valamint a fegyvertesztek számának a 2022. év eleje óta észlelt növekedését, mivel azok kiemelt fenyegetést jelentenek a nemzetközi békére és biztonságra;
81. felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselet, hogy erősítsék meg és őrizzék meg a Marokkóval kialakított partnerséget, tekintettel az ország uniós szempontból stratégiai

jellegére és az EU-nak a régióban fennálló érdekeire;

82. határozottan elítéli az autoriter és illiberális rezsimeknek az emberi jogokkal és azok egyetemes jellegével szembeni támadásait, valamint az emberi jogok védelmének ebből eredő erodálódását; felszólítja az érett demokráciákat és a hasonlóan gondolkodó partnereket, hogy nyilvános, hajthatatlan magatartásukkal erősítsék meg elkötelezettségünket az emberi jogok egyetemessége és a jogállamiság védelme iránt; felszólítja az érett demokráciákat, a nemzetközi és regionális szervezeteket, hogy egyesítsék erőiket egy globális emberi jogi keretben, hogy világszerte kezeljék a fenyegetéseket és előmozdítsák az emberi jogokat;
83. hangsúlyozza, hogy az EU elkötelezett a szabad, nyitott, internethez kapcsolt és szabályokon alapuló indiai–csendes-óceáni térség mellett; megismétli, hogy az EU új indiai–csendes-óceáni stratégiáját gyorsan végre kell hajtani, mivel az lehetőséget kínálja a térség partnereinknek arra, hogy együtt kezeljék a közös kihívásokat, megvédjék a szabályokon alapuló nemzetközi rendet és a nemzetközi jogot, és kiálljanak a közös értékek és elvek mellett; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezményével összhangban tiszteletben tartsák az indiai–csendes-óceáni térségben a szabad és nyitott tengeri útvonalakat; ellenzi a Dél-kínai-tengeren folytatott egyoldalú fellépéseket, és megismétli, hogy támogatja a viták békés úton, a nemzetközi joggal összhangban történő rendezését;
84. felszólít az uniós jelenlét fokozására a szélesebb indiai–csendes-óceáni térségben; hangsúlyozza, hogy a csendes-óceáni országokkal folytatott együttműködést meg kell erősíteni, figyelembe véve a helyi partnerek valós igényeit, és kiemeli a Csendes-óceáni Szigetek Fórumával és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetével való együttműködésünk jelentőségét az EU indiai–csendes-óceáni stratégiájában meghatározott célkitűzések megvalósítása szempontjából; támogatja a régió országaival, különösen Japánnal, Dél-Koreával, Ausztráliával, Új-Zélanddal, Indiával és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) országaival folytatott szorosabb együttműködést; üdvözli a szabadkereskedelmi megállapodás Új-Zélanddal való megkötését és az EU–Ausztrália keretmegállapodás hatálybalépését;
85. kiemeli Japán fontos szerepét a térség stabilitásának előmozdítása szempontjából, és szorosabb stratégiai partnerségre szólít fel az EU és Japán között számos területen, például az indiai–csendes-óceáni térségben, a konnektivitás, a szabályokon alapuló multilaterális rend védelme, a kereskedelem és a beruházás, a biztonság, a digitális transzformáció, az éghajlat-politikai fellépés, a kutatás és az innováció, az élvonalbeli technológiák és az erőforrások elemzése / feltérképezése terén; emlékeztet arra, hogy Japán az EU egyik legfontosabb, hasonlóan gondolkodó partnere, amely osztja az olyan értékeket és elveket, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok, a felelősségteljes kormányzás és a multilateralizmus; erőteljesen támogatja az EU–Japán stratégiai partnerségi megállapodás megkötését, és felszólítja a megállapodás ratifikálásával még adós tagállamokat, hogy folytassák le az eljárást; ösztönzi egy EU és Japán közötti adatbiztonsági megállapodás megtárgyalását, amely a szélesebb körű biztonsági és védelmi együttműködés megkönnyítése felé tett lépést jelentene;
86. megjegyzi, hogy az ASEAN az EU kulcsfontosságú partnere; kéri, hogy továbbra is összpontosítsanak az ázsiai kontinensre, mivel számos ország ki van téve az ellátási

láncok és az agrár-élelmiszeripari rendszerek fokozott instabilitásának, valamint a makrogazdasági stabilitás eróziójának, melyeket az Ukrajna elleni indokolatlan, provokáció nélküli és jogtalan orosz agresszív háború idézett elő, amely további nyomás alá helyezte a Covid19-válság miatt már így is feszült globális rendszert;

87. hangsúlyozza, hogy átfogó módon meg kell erősíteni az EU Indiával fennálló stratégiai partnerségeit; rámutat, hogy egyre nagyobb az Indiával fennálló kapcsolatok jelentősége, és azokat el kell mélyíteni a folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalások és az érdekelt afrikai partnerekkel való kétoldalú együttműködés szinergiáinak fokozása révén; emlékeztet e partnerség jelentőségére a fenntartható fejlődési célok elérése szempontjából; arra ösztönzi az Uniót és Indiát, hogy teljes mértékben használják ki a 2021-ben megkötött konnektivitási partnerséget; üdvözli az Indiával és más indiai–csendes-óceáni partnerekkel a biztonságról és a védelemről folytatott szorosabb konzultációkat, valamint a közös haditengerészeti gyakorlatokat; elvárja, hogy az EU Indiával folytatott együttműködése során fordítsanak megfelelő figyelmet az emberi jogokra és a demokratikus értékekre;
88. súlyos aggodalmának ad hangot azon álláspont miatt, melyet India Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújával kapcsolatban képvisel, és amiatt, hogy India tartózkodik az ENSZ-határozatokról szóló szavazásokon, és különösen aggasztja, hogy India nemcsak azáltal támogatja anyagilag a Kremlt, hogy nem vesz részt az Oroszország elleni szankciókban, de azáltal is, hogy növeli Oroszországból származó importját, továbbá orosz fegyvereket és fosszilis tüzelőanyagokat is vásárol; reményét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az ukrajnai orosz invázióval kapcsolatos indiai álláspont összhangba kerül az Európai Unió véleményével, és felszólítja a Tanácsot és az alelnököt/főképviselet, hogy folytassák a diplomáciai erőfeszítéseket ennek érdekében;
89. ismételten szilárd támogatásáról biztosítja a keleti partnerség országainak a nemzetközileg elismert határaikon belüli függetlenségét, szuverenitását és területi integritását; elismeri, hogy Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúja elsősorban a keleti partnerség országaira van negatív hatással; felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy alaposan vegyék fontolóra a keleti partnerség politikájának reformját, hogy az a romló geopolitikai helyzetben is időálló legyen, tekintettel a régióknak az Unió szempontjából betöltött stratégiai és politikai jelentőségére, valamint a keleti partnerség országai előtt álló különböző kihívásokra; megjegyzi, hogy a keleti szomszédság biztonságának és békéjének feltétele a nemzetközi jog, a területi integritás, valamint az alapvető jogok és szabadságjogok betartása; hangsúlyozza, hogy a független civil társadalommal szoros együttműködésben meg kell erősíteni a régióban a politikai és pénzügyi támogatást, valamint az Unió jelenlétét;
90. hangsúlyozza, hogy Oroszország Grúziával és Moldovával szemben is agresszív politikát folytat; hangsúlyozza, hogy az Oroszországi Föderáció továbbra is aláássa Moldova szuverenitását és területi integritását azáltal, hogy csapatokat állomásoztat a Dnyeszter-melléki régióban, és az energiát fegyverként felhasználva és dezinformációs kampányok révén politikai és társadalmi feszültséget kelt annak érdekében, hogy nyomást gyakoroljon a moldovai kormányra és az ország európai orientációjára; felszólítja az Oroszországi Föderációt, hogy a moldovai hatóságok ismételt kéréseit teljesítve rendezett módon és feltétel nélkül vonja ki katonai erőit és fegyverzetét a Dnyeszteren túli régióból; hangsúlyozza, hogy a Dnyeszter-mellék kérdésére adott

bármilyen megoldásnak tiszteletben kell tartania Moldova azon szuverén jogát, hogy megválassza saját külpolitikai és védelmi irányultságát; megállapítja, hogy Grúzia volt az első ország, amely teljes körű orosz kanai agresszióval szembesült 2008 augusztusában, amikor Oroszország megkísérelte erőszakkal megváltoztatni egy szuverén európai állam határait, és megszállni Grúzia elválaszthatatlan részét képező régiókat – Abháziát és a Csinvali régiót/Dél-Oszétiát –, valamint megpróbálta e területeket de facto elcsatolni, etnikai tisztogatásokkal emberek százezreit otthonuk elhagyására kényszeríteni, és a társadalmat a megszállt területek határvonalai mentén megosztani; sürgeti az Uniót, hogy továbbra is követelje Oroszországtól az EU közvetítésével létrejött 2008. augusztus 12-i tűzszüneti megállapodásban foglalt kötelezettségek végrehajtását; ösztönzi az EU-t, hogy a keleti partnerség régiójában fokozza szerepvállalását a békés konfliktusrendezés terén;

91. üdvözli az Unió fokozott szerepvállalását a dél-kaukázusi országokban, különösen egy uniós megfigyelői kapacitás Örményország Azerbajdzsánnal közös nemzetközi határához való gyors kiküldését a régióbeli helyzet monitorozása, a bizalomépítés, valamint a béke és a biztonság helyreállításának előmozdítása érdekében; kiemeli, hogy a régióban csökkenteni kell az orosz befolyást az EU fokozott jelenléte révén; felhívja a Tanácsot, hogy növelje a kiküldött szakértők számát, növelje a misszió kapacitását, és felszólít a jelenlét fokozására a régióban;
92. határozottan elítéli Azerbajdzsán legutóbbi, 2022. szeptember 12-én Örményország szuverén területén végrehajtott katonai agresszióját, amely a tűzszünet megsértésének minősül, és súlyos következményekkel jár a békefolyamatra nézve; aggodalmát fejezi ki továbbá az Azerbajdzsán fegyveres erői által örmény hadifoglyok és civilek ellen állítólag elkövetett háborús bűncselekmények és a velük szemben alkalmazott embertelen bánásmód miatt; ismételten hangsúlyozza, hogy teljes mértékben tiszteletben kell tartani Örményország területi integritását, és kiemeli, hogy az Unió készen áll arra, hogy aktívabban részt vegyen a régió elhúzódó konfliktusainak rendezésében; felszólítja ezért az azerbajdzsáni hatóságokat, hogy haladéktalanul vonuljanak ki Örményország egész területéről, és engedjék szabadon az általuk fogva tartott hadifoglyokat; emlékeztet arra, hogy csak diplomáciai eszközökkel lehet olyan igazságos és tartós megoldást találni a konfliktusra, amely Örményország és Azerbajdzsán lakosságának javát szolgálja;
93. meggyőződése, hogy Örményország és Azerbajdzsán között katonai eszközökkel nem érhető el tartós béke, hanem átfogó politikai megegyezésre van szükség a nemzetközi joggal összhangban, ideértve az ENSZ Alapokmányában, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) 1975-ös Helsinkii Záróokmányában, valamint az EBESZ minszki csoportjának 2009-es alapelveiben foglalt elveket, nevezetesen a területi integritást, az önrendelkezést és az erőszak használatának mellőzését;
94. támogatja az Európai Tanács elnökének, Charles Michelnek arra irányuló kezdeményezését, hogy Örményország és Azerbajdzsán vezetői számára kétoldalú találkozókat hívjanak össze Brüsszelben, és közvetítsenek a felek között, valamint bátorítja az EU dél-kaukázusi és a grúziai válság ügyével megbízott különleges képviselőjének helyszíni munkáját; úgy véli, hogy az EU képes betölteni a tisztességes közvetítő szerepét a további eskaláció megelőzése és a fenntartható béke elérése érdekében; sürgeti Örményországot és Azerbajdzsánt, hogy teljes mértékben kötelezzék

el magukat egy átfogó békeszerződés kidolgozása iránt; ismételten hangsúlyozza, hogy egy ilyen szerződésnek a konfliktus valamennyi kiváltó okát rendeznie kell, ideértve a Hegyi-Karabahban élő örmény lakosság jogait és biztonságát, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és menekültek otthonaikba való visszatérését az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala ellenőrzése alatt, a vallások közötti párbeszédet, a kulturális, vallási és történelmi örökség, valamint a területi integritás védelmét és megőrzését;

95. kéri az Örményországgal kötött átfogó és megerősített partnerségi megállapodás teljes körű végrehajtását, és hangsúlyozza, hogy folytatni kell az EU és Azerbajdzsán közti átfogó és megerősített partnerségi megállapodásról szóló tárgyalásokat;
96. kitart amellett, hogy az EU és Azerbajdzsán közötti kapcsolatok bármilyen elmélyítésének továbbra is feltétele, hogy az ország jelentős előrelépést tegyen az emberi jogok, a jogállamiság, a demokrácia és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása terén;
97. hangsúlyozza, hogy szabad, demokratikus és szuverén Belaruszra van szükség Ukrajna biztonságának megerősítése érdekében; megismétli, hogy támogatja a belarusz demokratikus ellenzékét, amely a folyamatos megtorlások ellenére továbbra is dacol az illegitim vezető rezsimjével, és ellenzi annak Ukrajna orosz megszállásában való együttműködését; kitart amellett, hogy az Orosz Föderációra alkalmazott valamennyi szankciót a belarusz rezsimre is alkalmazni kell, elkerülve ugyanakkor a belarusz népre nézve hátrányos következményeket, különösen a vízumok kiadásával kapcsolatban; elítéli a Lukasenka-rezsim és Oroszország általi félretájékoztatást a Belarusz területét érintő állítólagos fenyegetésekkel kapcsolatban; elismeri a belarusz nép többségének azon törekvését, hogy szabad, szuverén és demokratikus országban éljen, és sürgeti az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a demokratikus ellenzék hivatalos képviselőivel együttműködve tegyék meg a megfelelő előkészületeket az ország jövőbeli demokratikus átmenetének támogatása érdekében;
98. kiemeli, hogy a közép-ázsiai államok várakozó álláspontot foglalnak el, sőt, bizonyos esetekben vonakodnak attól, hogy támogassák Ukrajna orosz megszállását, ami Oroszország befolyásának csökkenését jelzi a régióban; megjegyzi, hogy a Kínai Népköztársaság és Törökország egyre nagyobb szerepet vállal a régióban, különösen a Sanghaji Együttműködési Szervezet és az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés keretében; kéri, hogy az alapvető jogok tiszteletben tartására és az Unió értékalapú szemléletére alapozva az EU is fokozza közép-ázsiai szerepvállalását, többek között a Global Gateway révén;
99. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fordítsanak különös figyelmet Közép-Ázsia országaira a stabilitás és a konnektivitás megőrzése érdekében a régióban, amely földrajzi elhelyezkedése és Oroszországgal való történelmi kapcsolatai miatt kényes időszakot él át; úgy véli, hogy a Közép-Ázsiára vonatkozó uniós stratégia alapos felülvizsgálatra szorul annak érdekében, hogy tükrözze a régióban és környékén a stratégia 2019-es elfogadása óta bekövetkezett mélyreható változásokat, mint amilyen például Oroszország jogellenes ukrajnai agresszív háborújának hatása a régió országainak geopolitikai versenyére és gazdaságaira, az Egyesült Államok kivonulása Afganisztánból és a tálibok erőszakos hatalomátvétele, a kazahsztáni és türkménisztáni

hatalmi változások, a Tádzsikisztán és Kirgizisztán közti erőszakos konfliktus, és Kína növekvő regionális szerepe; úgy véli, hogy Közép-Ázsia az EU számára stratégiai jelentőségű régió a biztonság, az összekapcsoltság, az energetikai diverzifikáció, a konfliktuskezelés és a multilaterális, szabályokon alapuló nemzetközi rend védelme szempontjából;

100. üdvözli, hogy az Ukrajna ellen provokáció nélkül indított orosz invázió fényében az EU új fontossági sorrendet állított fel bővítési politikájában; hangsúlyozza, hogy míg az Unió kiszélesítésének és elmélyítésének egymással párhuzamosan kell történnie, az EU belső reformjának szükségessége nem jelenthet ürügyet az érdemeken alapuló csatlakozási folyamat lelassítására; üdvözli, hogy Ukrajna és Moldova tagjelölti státuszt kapott, és kéri, hogy azt adják meg Grúziának, valamint Bosznia-Hercegovinának, feltéve, hogy a Bizottság véleményeiben meghatározott prioritások teljesülnek; ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb kezdjék meg a csatlakozási tárgyalásokat az új tagjelölt államokkal, amint teljesítették a Bizottság által meghatározott konkrét feltételeket; hangsúlyozza, hogy bár a bővítés az Unió leghatékonyabb külpolitikai eszközének bizonyult, hiszen kiterjesztette azt a térséget, ahol érezhetően érvényesül az európai értékek és elvek hatása, végrehajtását újra kell értékelni annak érdekében, hogy lehetővé váljon azon csatlakozó országok gyorsított integrációja, amelyek stratégiai irányultságot mutatnak az EU felé, és rendületlenül elkötelezik magukat az EU-val kapcsolatos reformok, a demokratikus konszolidáció és a külpolitika összehangolása mellett, többek között a konkrét uniós politikákba és kezdeményezésekbe történő fokozatos bevonásuk révén;
101. hangsúlyozza, hogy elegendő és tartós támogatásra van szükség az EU-hoz csatlakozó országok energiabiztonsága tekintetében, különös tekintettel azokra az országokra, amelyek továbbra is jelentős mértékben ki vannak téve az ellátás orosz manipulációjának, valamint biztonsági paktumok létrehozására az orosz agresszióknak kitett csatlakozó országokkal;
102. szorgalmazza egy aktívabb és hatékonyabb kommunikációs stratégia követését és azon erőfeszítések fokozását, melyek célja a bővítés szerepének és előnyeinek, valamint az EU és a nyugat-balkáni országok közötti szoros partnerség népszerűsítése, továbbá az EU által finanszírozott projektek, a reformok és a KBVP-missziók továbbvitele;
103. hangsúlyozza, hogy a 2008-as grúziai inváziót követő büntetlenség az egyik olyan tényező, amely lehetővé tette Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborúját; úgy véli, hogy Ukrajna győzelme nemcsak a megszállt Donyec-medence és Krím félsziget, hanem Belarusz számára is szabadságot hoz, és döntő fontosságú lesz Grúzia és Moldova területi integritásának helyreállításában;
104. felhívja az EKSZ-t, hogy készítsen részletes jelentést a 2008. évi tüzszüneti megállapodás megsértéséről, mivel az EU-t a 2008. augusztus 12-i tüzszüneti megállapodás közvetítőjeként különleges felelősség terheli; felhívja az EKSZ-t, hogy azonosítsa és közölje azokat a rendelkezéseket, amelyeket az Orosz Föderáció továbbra sem teljesített, és terjesszen elő ajánlásokat, amelyek arra ösztönözhetik az Orosz Föderációt, hogy teljesítse azokat, ideértve különösen katonai erőinek Grúzia megszállt területeiről való kivonását, a nemzetközi biztonsági mechanizmusok ottani létrehozásának lehetővé tételét, továbbá az akadálytalan bejutás biztosítását az EU

számára Grúzia egész területére, megbízatásának megfelelően;

105. megerősíti, hogy Ukrajna, Moldova és Grúzia, valamint a Nyugat-Balkán népeinek jövője az EU-n belül van; megerősíti elkötelezettségét a bővítés mellett, amely minden eddiginél nagyobb geostratégiai beruházás egy stabil, erős és egységes EU-ba; határozott véleménye, hogy az EU-tagságra törekvő országok teljes jogú uniós tagságának kilátásba helyezése az Unió saját politikai, gazdasági és biztonsági érdeke; felszólítja Grúziát, hogy mutasson fel kézzelfogható eredményeket a Bizottság által meghatározott és az Európai Tanács által a 2022. június 23–24-i következtetéseiben jóváhagyott prioritások megvalósítása terén;
106. üdvözli a Bizottság által bejelentett, Ukrajna megerősítését célzó intézkedéseket, például a belső piachoz való hozzáférést és a barangolási díjak megszüntetését; bízik abban, hogy ugyanezeket az intézkedéseket kiterjesztik a Moldovai Köztársaságra és Grúziára is, mivel a demokráciájukat fenyegető erős destabilizáló erők nyomása alatt nekik is szükségük van az Unió részéről a támogatás határozott kinyilvánítására, valamint az uniós integráció felé tett konkrét lépésekre;
107. megismétli, hogy az EU elkötelezett Ukrajna, a Moldovai Köztársaság és Grúzia szuverenitása, területi integritása és politikai függetlensége mellett nemzetközileg elismert határaiton belül, és támogatja az ezen elvek teljes körű érvényesítésére irányuló erőfeszítéseiket; hangsúlyozza a tagállamok ezzel kapcsolatos egységének és szolidaritásának fontosságát;
108. sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a Moldovai Köztársaság destabilizációját célzó orosz lépéseket, továbbá biztosítsa a moldovai hatóságok és a civil társadalom számára a szükséges támogatást az újonnan megjelenő fenyegetésekre való reagáláshoz;
109. kitart amellett, hogy az EU kül- és biztonságpolitikájának meg kell újulnia, hogy célkeresztjébe a válságmegelőzés, a regionális biztonsági együttműködés, a globális éghajlat- és környezetvédelmi intézkedések kerüljenek, és erősítse mind a politikai, mind a szociális emberi jogokat, biztosítva ezáltal az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjében foglalt célok végrehajtását;
110. megismétli, hogy határozottan támogatja valamennyi nyugat-balkáni ország európai jövőjét és uniós csatlakozását az EU családjának teljes jogú tagjaiként; felhívja a tagállamokat, hogy újítsák meg a bővítés iránti elkötelezettségüket azáltal, hogy teljesítik az EU nyugat-balkáni országokkal szemben vállalt kötelezettségeit, különösen a koszovói állampolgárokkal szembeni vízumkötelezettség azonnali megszüntetése révén; kéri, hogy Bosznia-Hercegovina kapjon tagjelölti státuszt, és hogy e folyamat során küszöböljék ki a szükségtelen kétértelműségeket; hangsúlyozza, hogy e partnerállamok európai integrációja az egész európai kontinens stabilitása és biztonsága szempontjából fontos;
111. hangsúlyozza, hogy az EU-nak meg kell erősítenie a bővítési folyamat hitelességét azáltal, hogy megőrzi annak érdemeken alapuló jellegét, ideértve a felülvizsgált bővítési módszertan közösségi vívmányainak 23. és 24. fejezete szerinti olyan kritériumokat, mint a demokrácia, az alapvető jogok és a jogállamiság, elkerülve ugyanakkor a bővítési folyamat kétoldalú viták mentén történő átpolitikálódását; kiemeli, hogy az

uniós csatlakozáshoz vezető úton való előrehaladásnak a szükséges, uniós vonatkozású reformok révén elért tartós és visszafordíthatatlan előrehaladástól kell függenie, különösen a jogállamiság területén;

112. üdvözli, hogy megkezdődtek a csatlakozási tárgyalások Albániával és Észak-Macedóniával, és sürgeti az összes érintett felet, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket Albánia és Észak-Macedónia gyors előrehaladásának lehetővé tétele érdekében; elítéli a regionális szereplők rosszindulatú befolyását és az orosz és egyéb külföldi beavatkozást a Nyugat-Balkán országaiban;
113. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nyugat-balkáni országok teljes mértékben igazodjanak az EU kül- és biztonságpolitikájához, különösen a harmadik országokkal szembeni szankciók politikájához; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Szerbia továbbra sem igazodik kellő mértékben a KKBP-hez, különösen az Oroszországi Föderáció Ukrajna elleni agresszív háborúja tekintetében; megismétli azon álláspontját, hogy további tárgyalási fejezetek csak akkor nyithatók meg, ha Szerbia megerősíti a reform iránti elkötelezettségét a demokrácia és a jogállamiság területén, valamint teljes körűen igazodik KKBP-hez; emlékeztet arra, hogy Szerbiának az európai integrációra törekvő országgént tiszteletben kell tartania az EU közös értékeit és jogait;
114. üdvözli a Bizottság ajánlását és az Európai Tanács készségét arra, hogy megadja a tagjelölti státuszt Bosznia-Hercegovinának azzal a feltétellel, hogy az ország számos lépést tesz a csatlakozási tárgyalásokra való felkészültségének megerősítése érdekében; sürgeti az ország politikai szereplőit, hogy tegyenek bizonyosságot elkötelezettségükről és tegyenek jelentős lépéseket az uniós tagság felé azáltal, hogy előmozdítják a Bizottság ajánlásában szereplő nyolc lépést, jelentős előrelépést tesznek a 14 kulcsfontosságú prioritás tekintetében, és végrehajtják a jelentős reformokat, többek között választási reformokat a nemzeti és nemzetközi bíróságok határozataival összhangban annak érdekében, hogy biztosítsák az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elvét valamennyi polgár és államalkotó nép számára, amint azt az alkotmánya rögzíti, és teljes mértékben tiszteletben tartva az Emberi Jogok Európai Bírósága által a Sejdić és Finci kontra Bosznia-Hercegovina ügyben 2009. december 22-én hozott ítéletet; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy segítsék Bosznia-Hercegovinát a kulcsfontosságú prioritások gyors végrehajtásában és a múltbeli nacionalista politikákhoz való visszatérés megelőzésében; megismétli, hogy az EJEE ítéleteivel, az Alkotmánybíróság határozataival és a Velencei Bizottság ajánlásaival összhangban biztosítani kell minden polgár jogainak maradéktalan tiszteletben tartását etnikai, politikai és vallási hovatartozástól függetlenül;
115. megismétli arra irányuló felhívását, hogy fogadjanak el célzott szankciókat Bosznia-Hercegovina destabilizáló szereplőivel szemben, ideértve azokat – például Milorad Dodikot –, akik a szuverenitását és területi integritását fenyegetik; kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a lehetőséget a Tanácsban e szankciók elfogadására;
116. elismerését fejezi ki az Európai Unió erőinek (EUFOR) Althaia művelete kapcsán, és üdvözli megbízatásának 2022 novembere utánra történő meghosszabbítását; emlékeztet arra, hogy ez a misszió továbbra is kulcsfontosságú szerepet játszik Bosznia-Hercegovina biztonsága és stabilitása szempontjából, és kéri az Uniót és nemzetközi partnereit, hogy növeljék annak kapacitását;

117. megjegyzi, hogy a Tanács a stratégiai iránytűben elismerte, hogy a biztonság és a stabilitás a Nyugat-Balkánon továbbra sem adott, valamint annak kockázatát is, hogy az európai biztonsági helyzet jelenlegi romlásának továbbgyűrűző hatásai lehetnek; emlékeztet arra, hogy a stratégiai iránytű Bosznia-Hercegovina szuverenitásának, egységének és területi integritásának támogatására szólít fel;
118. aggodalmát fejezi ki a bosznia-hercegovinai választási törvényt és a Bosznia-hercegovinai Föderáció alkotmányát érintő, Bosznia-Hercegovina főképviseelője által a választás napján benyújtott módosítások időzítése, tartalma és módja miatt, amelyek veszélyeztethetik a demokratikus legitimitást és megszilárdíthatják az etnikai alapú nacionalizmust; elismerően nyilatkozik az EUFOR Althaja műveletének munkájáról, továbbá sürgeti a főképviseelőt/alelnököt és a tagállamokat, hogy törekedjenek a művelet megbízatásának 2022. november utáni meghosszabbítására, egyúttal megfelelően készítsenek elő alternatív forgatókönyveket;
119. hangsúlyozza, hogy a nyugat-balkáni tagjelölt és leendő tagjelölt országoknak teljes mértékben össze kell hangolniuk politikáikat az EU közös kül- és biztonságpolitikájával, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a KKBP-t a nyugat-balkáni országokkal folytatott együttműködés fokozásának eszközeként használják; hangsúlyozza, hogy az EU-hoz csatlakozni kívánó országoknak teljes mértékben igazodniuk kell az alapvető értékekhez és a közös politikákhoz Oroszország illegális agresszív háborújának fényében; hangsúlyozza, hogy az emberi jogok és az emberi méltóság nem képezhetik alku tárgyát, ezért a tagjelölt országoknak minden szektorban és politikában érvényesíteniük kell a fogyatékossgal élő személyek, az LMBTI+-közösség, a nők és lányok és más kiszolgáltatott csoportok jogait; szorosabb együttműködésre szólít fel az EU, valamint a tagjelölt és potenciális tagjelölt államok között a biztonság és a védelem terén;
120. továbbra is mélységesen aggasztónak tartja azokat a jelentéseket, melyek szerint a szomszédságpolitikáért és a bővítésért felelős biztos szándékosan törekszik arra, hogy megkerülje és csorbítsa az EU-hoz csatlakozó országok demokratikus és jogállamisági reformjainak központi jelentőségét; sürgeti a Bizottságot, hogy kezdeményezzen független és pártatlan vizsgálatot annak megállapítására, hogy a szomszédságpolitikáért és a bővítésért felelős biztos által tanúsított magatartás és az általa támogatott politikák nem sértik-e a Bizottság tagjaira vonatkozó magatartási kódexet és a biztos Szerződésekből eredő kötelezettségeit;
121. tudomásul veszi az Európai Bizottság által 2022. október 12-én benyújtott, Törökországról szóló 2022. évi jelentést; komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a török kormány nem fordította meg a demokrácia, a jogállamiság, az alapvető jogok és az igazságszolgáltatás függetlenségének romlásából adódó negatív tendenciát, és hogy Törökország külpolitikája továbbra is ellentétes a KKBP szerinti uniós prioritásokkal, és a beszámolási időszakban csak 7%-os igazodási arányt ért el; megismétli 2022. május 18-i álláspontját, amelyben kijelenti, hogy nem tartja elképzelhetőnek a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások újakezdését; továbbra is elkötelezett azonban a Törökországgal, különösen annak civil társadalmával folytatott demokratikus és politikai párbeszéd mellett;
122. ismételten elismerését fejezi ki Törökországnak az Ukrajna elleni indokolatlan orosz

invázió és katonai agresszió elítéléséért, valamint az Ukrajna és Oroszország között vállalt közvetítői szerepéért, ideértve az ukrán gabona exportjára vonatkozó fontos megállapodás megkötéséhez való alapvető hozzájárulását; komoly aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy továbbra sem igazodik az Oroszországgal szembeni uniós szankciókhoz, különösen az áruknak a meglévő vámunióból származtatott szabad mozgása tekintetében, valamint az Oroszországgal nemrégiben megerősített kereskedelmi és pénzügyi kapcsolatok tükrében; hangsúlyozza, hogy Törökország kiemelt geopolitikai szerepe dacára nem lehet eltekinteni az emberi jogok terén az országban érzékelt súlyos hiányosságoktól, amelyek továbbra is legfőbb akadályát képezik az EU és Törökország közötti kapcsolatok fejlődésének;

123. megismétli az EU-hoz intézett korábbi felhívását, hogy sürgősen határozzon meg jobb általános stratégiát a Törökországgal való rövid, közép- és hosszú távú kapcsolataira vonatkozóan, ötvözve valamennyi szempontot és politikát a stabilabb, hitelesebb és kiszámíthatóbb partnerség előmozdítása érdekében, tekintettel arra, hogy Törökország kulcsszerepet játszik a régióban, és figyelembe véve az ország folyamatos destabilizáló tevékenységeit a Nyugat-Balkánon, a Földközi-tenger keleti térségében, a Közel-Keleten és a Dél-Kaukázusban, valamint demokráciájának további erodálódását; sajnálatát fejezi ki a török kormány Görögországgal kapcsolatos közelmúltbeli fenyegető retorikája miatt, kiemelve, hogy egy uniós tagállamról és Törökországról NATO-szövetségeséről van szó; sürgeti az érintett feleket, hogy csökkentsék a feszültségeket és mozdítsák elő a diplomáciai párbeszéd újrakezdését annak érdekében, hogy fenntartható megoldásokat találjanak a régióban folyó vitákra;
124. sajnálja, hogy több mint 25 évvel az úgynevezett barcelonai folyamat elindítása után még mindig nem sikerült létrehozni a közös jólét, stabilitás és szabadság térségét a déli szomszédság mediterrán országaival; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a déli szomszédság országait a Covid19-világjárvány okozta válságból való kilábalásban, és enyhítse e válság ezen országokra gyakorolt kedvezőtlen hatásait, valamint az Oroszország ukrajnai agresszív háborújából eredő ellátási sokkokat és áremelkedéseket, különösen az élelmezésbiztonság és a műtrágyák területén; üdvözli az ENSZ közvetítésével létrejött fekete-tengeri gabonakezdeményezést; sürgeti Oroszországot, hogy vessen véget az élelmiszer-kivitel fegyverként való alkalmazásának korábbról már ismert gyakorlatával, amellyel felelőtlenül kockáztatja, hogy Afrikában, Ázsiában és a Közel-Keleten tovább romlik az élelmezésbiztonság, és maradéktalanul tartsa be a megállapodás feltételeit; felszólít az energetikai partnerségek megerősítésére a régió megfelelő országaival, teljes mértékben figyelembe véve az energiaszolgáltatók és az erőforrások diverzifikálásának szükségességét, ugyanakkor támogatva a partnerországokat saját zöld és digitális átállásuk során; kéri az oltóanyagokhoz való biztonságos és méltányos hozzáférés előmozdítását világszerte, többek között a vonatkozó szabadalmi oltalmi jogok alkalmazásának ideiglenes felfüggesztésével;
125. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben hajtsa végre a Bizottságnak és az alelnöknek/főképviseletnek a déli szomszédsággal való megújított partnerségről szóló, 2021. február 9-i közös közleményében felvázolt és a déli szomszédsággal való megújított partnerségről szóló parlamenti ajánlásban elfogadott kezdeményezéseket;
126. hangsúlyozza, hogy az európai déli szomszédság instabilitása és bizonytalansága továbbra is állandó kihívást jelent; felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy

fokozzák az együttműködést a déli szomszédság partnerországaival az emberkereskedelem és a tiltott fegyverek és kulturális javak csempészete következményeinek enyhítése és az erőszakos szélsőségek megelőzése érdekében, hogy fenntartható legyen az európai déli szomszédság biztonsága és stabilitása;

127. aggodalmának ad hangot az erőszakos tálib hatalomátvételt követően Afganisztánban kialakult súlyos gazdasági és humanitárius állapotok miatt, amelyek jogcsorbító következményeit különösen a nők és lányok, az etnikai és vallási kisebbségek, az emberijog-védők, a független média képviselői, valamint az EU és tagállamai számára segítséget nyújtó személyek szenvedik meg; mély aggodalmát fejezi ki a tálib hatalomátvétel által okozott regionális instabilitás miatt, és különösen a tálibok azon törekvései miatt, hogy a régió belüli terrorista hálózatok kiépítése és megerősítése révén kiterjesszék befolyásukat a szomszédos országokra; megjegyzi, hogy Pakisztán e tekintetben különösen kiszolgáltatott;
128. sürgeti a Bizottságot és az alelnököt/főképviselet, hogy a 2022/151/KKBP tanácsi határozattal összhangban biztosítsák az EU afganisztáni különleges képviselője és az EUPOL Afganisztán személyzetének, valamint egyéb különösen kiszolgáltatott személyek, továbbá eltartott házastársaik, gyermekeik, szüleik és nem házas nő- és lánytestvéreik teljes és időben történő evakuálását;
129. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak további finanszírozást az afganisztáni lakosoknak nyújtott humanitárius segélyhez; megismétli, hogy nem ismeri el a tálib rezsimet; támogatja a Tanács által 2021. szeptember 21-én elfogadott öt kulcsfontosságú referenciértéket, amelyek a Talibánnal való jövőbeli együttműködés vezérelveként szolgálnak, úgy véli azonban, hogy jelentős erőfeszítésre van szükség egy hosszú távú stratégia meghatározásához, amellyel kezelhető a jelenlegi afganisztáni emberi jogi vészhelyzet és nemi alapú apartheid rendszer;
130. elítéli, hogy Irán – többek között az Iszlám Forradalmi Gárda – brutálisan leveri a Mahszá Amíni halálát követően kirobbant tüntetéseket; mint ismert, az iráni erkölcsrendészet letartóztatta, majd erőszakosan bántalmazta a lányt, aki később belehalt sérüléseibe; megismétli, hogy támogatja a Mahszá Amíni meggyilkolása, a nők rendszerszintű és növekvő elnyomása, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok súlyos és tömeges megsértése ellen országszerte tiltakozó békés megmozdulást; megdöbbenőnek tartja az iráni rendőrség és biztonsági erők békés tüntetők elleni kíméletlen és aránytalan fellépését; kéri, hogy az EU reagáljon határozottan Iránnak az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúban való részvételére;
131. határozottan támogatja az iráni nép arra irányuló törekvéseit, hogy egy olyan szabad, stabil, befogadó és demokratikus országban élhessen, amely tiszteletben tartja az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos nemzeti és nemzetközi kötelezettségvállalásait; e tekintetben üdvözli azon iráni személyekkel és szervezetekkel – többek között az úgynevezett erkölcsrendészettel – szemben hozott korlátozó intézkedéseket, akik/amelyek szerepet játszanak a nők által vezetett jelenlegi iráni tiltakozások elfojtásában, amelyek résztvevői egyenlő jogokat és a nőkkel szembeni szisztematikus megkülönböztetés és az általánosabb emberi jogi jogsértések megszüntetését követelik az Iszlám Köztársaságban; kéri nemzetközi vizsgálati és elszámoltathatósági mechanizmus létrehozását az iráni kormány által elkövetett emberi

jogi jogsértésekre vonatkozóan; felhívja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Iránnal folytatott mindennemű kapcsolattartás keretében továbbra is vessék fel az emberi jogi kérdéseket;

132. megismétli, hogy az Iszlám Forradalmi Gárda vezetésével szembeni szankciókat nem szabad feloldani, sőt további korlátozó intézkedéseket szorgalmaz;
133. felszólít átfogó közös cselekvési terv valamennyi fél általi gyors helyreállítására és teljes körű végrehajtására; megjegyzi, hogy a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelem a Közel-Kelet és az Öböl-menti térség stabilizálásának sarokköve;
134. megismétli, hogy támogatni kell az átfogó közös cselekvési tervről szóló megállapodást, valamint a végrehajtására irányuló, folyamatban lévő tárgyalásokat;
135. úgy véli, hogy az EU-nak fokoznia kell a StratCom déli munkacsoportjának képességeit, azzal a céllal, hogy konkrét stratégiát dolgozzon ki a déli szomszédságban – többek között az Iráni Iszlám Köztársaságban – terjesztett dezinformáció elleni küzdelemre, melynek célja az álhírek és a propaganda ellensúlyozása a demokrácia és a stabilitás megerősítése érdekében;
136. üdvözli az EU és az Öböl-menti országok közötti kapcsolatok megerősítésére irányuló törekvéseket, amint azt a „Stratégiai partnerség az Öböl-menti országokkal” című, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, 2022. május 18-i közös közlemény is hangsúlyozza; megjegyzi, hogy közös érdek fűződik az Öböl-menti partnerekkel való szorosabb stratégiai együttműködéshez, különösen a biztonság, az együttműködés, az éghajlat-politikai intézkedések és az emberi jogok regionális előmozdítása mint kulcsfontosságú stratégiai célkitűzések tekintetében; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy továbbra is hangsúlyozzák az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség tiszteletben tartását, valamint az értékek fokozatos összehangolását, különösen az Ukrajna elleni orosz agresszív háború és annak következményei elleni küzdelemmel kapcsolatban; határozottan helyteleníti az OPEC+ azon – elsősorban Szaúd-Arábia által szorgalmazott – döntését, hogy csökkenti az olajtermelést, ami súlyosbítja a globális inflációt és aláássa az Ukrajna elleni orosz agresszív háború elleni küzdelemre irányuló nemzetközi erőfeszítéseket; tudomásul veszi, hogy a pénzmosás megelőzése terén fennálló stratégiai hiányosságok miatt az Egyesült Arab Emírségeket felvették a Pénzügyi Akció Munkacsoport általi fokozott ellenőrzés alá vont joghatóságok jegyzékébe; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az állam az EU által szankcionált orosz oligarchák biztonságos menedékévé vált; hangsúlyozza, hogy az Öböl-menti térséggel való valódi stratégiai partnerség megköveteli az ukrajnai orosz agresszióval szembeni fellépés összehangolását;
137. ismételten megerősíti, hogy támogatja az Ábrahám-megállapodásokat, amelyek normalizálták az Egyesült Arab Emírségek és Bahrein közötti diplomáciai kapcsolatokat, és amelyek alapján később Marokkó és Szudán is normalizációs megállapodást írt alá Izraellel;
138. rámutat, hogy az izraeli–palesztin konfliktus vonatkozásában az EU továbbra is egységesen elkötelezett egy olyan – a 2014. júliusi tanácsi következtetésekben meghatározott paramétereken alapuló – kétállami megoldás megvalósítása iránt, amely lehetővé teszi, hogy Izrael Állam és egy független, demokratikus, területileg

egybefüggő, szuverén és életképes palesztin állam békében, biztonságban és egymást kölcsönösen elismerve éljen egymás mellett, és mindkét államnak Jeruzsálem legyen a fővárosa; emlékeztet arra, hogy a megszállt palesztin területeken található telepek a nemzetközi jog értelmében jogellenesek;

139. tudomásul veszi az EU–Izrael Társulási Tanács tevékenységének 2022. évi újraindulását; megjegyzi, hogy a Társulási Tanács nemcsak az EU–Izrael partnerség megerősítését célozza, hanem az izraeli–palesztin konfliktussal kapcsolatos kérdésekről folytatott párbeszéd fórumaként és a közel-keleti békefolyamat újjáélesztésének eszközeként is szolgál; támogatja a főképviselő arra irányuló erőfeszítéseit, hogy összehozza az arab vezetőket annak érdekében, hogy előrelépés történjen az átfogó regionális béke felé, amely véget vet az izraeli–palesztin konfliktusnak, továbbá érdemi biztonsági, kereskedelmi és egyéb együttműködést tesz lehetővé a régióban;
140. megismétli azon álláspontját, hogy az uniós alapokból támogatott valamennyi iskolai tankönyvnek és iskolai tananyagnak összhangban kell lennie az UNESCO békére, toleranciára, együttélésre és erőszakmentességre vonatkozó normáival;
141. üdvözli az Unió által az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatalához (UNRWA) nyújtott többéves hozzájárulást, amely kiszámítható támogatást biztosít a palesztin menekülteknek a 2021–2024-es EU–UNRWA együttes nyilatkozattal összhangban; üdvözli, hogy az Unió az élelmezési és rezilienciaépítési eszköz keretében további hozzájárulást nyújt a hivatalnak az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy az UNRWA továbbra is hozzájárul a regionális stabilitáshoz és békéhez;
142. Izraelt az Európai Unió fontos partnerének tekinti; elismerését fejezi ki Izraelnek és Libanonnak a tengeri határaik kijelöléséről szóló megállapodás kapcsán;
143. a lehető leghatározottabban elítéli az Ukrajna elleni orosz agresszív háborút, valamint a belaruszi Lukasenka-rezsim e háborút támogató szerepét; felszólítja az orosz vezetést, hogy haladéktalanul vessen véget ennek, és feltétel nélkül vonuljon ki Ukrajna teljes nemzetközileg elismert területéről és bármely más országból – ideértve különösen Grúziát és a Moldovai Köztársaságot –, amelynek területét vagy annak egy részét jogellenesen megszállta; sürgeti Oroszországot, hogy garantálja a gabona és más nyersanyagok szabad áramlását az egész világon; felszólítja a Tanácsot, hogy Oroszországot nyilvánítsa a terrorizmust támogató és terrorista eszközöket használó államnak; sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy támogassa az összes legitim nemzetközi és nemzeti folyamatot, többek között az egyetemes joghatóság elve alapján, az emberiesség elleni bűncselekmények és a háborús bűncselekmények kivizsgálása érdekében, azzal a céllal, hogy bíróság előtt felelősségre vonják a számtalan háborús bűncselekmény és emberi jogi jogsértés – többek között tömeges nemi erőszak és ukránok erőszakos deportálása – elkövetéséért felelős személyeket; megerősíti, hogy Oroszországnak kárpótlást kell nyújtania az Ukrajnában okozott valamennyi kárért és pusztításért; megjegyzi, hogy számos orosz állampolgár elhagyja Oroszországot, hogy elkerülje a besorozást; kéri mindazok felelősségre vonását és egyéni szankcionálását, akik e háborúban vagy a törvénytelen népszavazások megszervezésében bármilyen módon önként támogatták Oroszországot;

144. üdvözlí az EU és az Oroszországi Föderáció közötti vízumkönnyítési megállapodás felfüggesztését; felszólítja a tagállamokat, hogy – teljes összhangban az uniós és a nemzetközi joggal – maradéktalanul hajtsák végre az orosz kérelmezőknek történő általános vízumkiadásra és az orosz állampolgárok uniós külső határokon történő ellenőrzésére vonatkozó bizottsági iránymutatásokat, és biztosítsák, hogy többek között a politikai disszidensek, dezertőrök, a sorozást elkerülők és aktivisták által benyújtott minden menedékjog iránti kérelmet egyedi alapon, a fogadó tagállam biztonsági aggályait figyelembe véve és az uniós menekültügyi vívmányokkal összhangban kezeljenek; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az orosz vízumkérelmeket;
145. üdvözlí az Oroszországgal szembeni legutóbbi szankciócsomag elfogadását; felhívja azonban a Tanácsot, hogy bővítse ki az uniós szankciók által közvetlenül érintett személyek jegyzékét, figyelembe véve az Alexej Navalnij Korrupcióellenes Alapítványa által ismertetet, 6000 személyt tartalmazó listát;
146. felhívja az illetékes uniós intézményeket, hogy közösen dolgozzanak ki a háború lezárására vonatkozó forgatókönyveket, figyelembe véve Oroszország potenciálisan destabilizált és meggyengült helyzetét, és kilátásba helyezve lehetséges reformját;
147. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak vezető szerepet az Oroszország által Ukrajnának nyújtott jóvátételek ellenőrzését, végrehajtását és kifizetését szolgáló többoldalú mechanizmus előkészítésében;
148. megállapítja, hogy Oroszország provokáció nélküli és indokolatlan ukrajnai invázióját számos országban támogatják, különösen az orosz és kínai dezinformációs kampányok hatékonysága miatt; ösztönzi az alelnököt/főképviselet, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bővítsék diplomáciai kapcsolataikat ezen országokkal, fokozzák a két- és többoldalú együttműködést, és folytassanak intenzívebb stratégiai kommunikációt; hangsúlyozza, hogy a Global Gateway központi szerepet játszik a közös kihívások demokratikus értékeken, egyenlő partnerségeken és környezeti fenntarthatóságon alapuló kezelésében;
149. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy a lehető legnagyobb mértékben enyhítse az Ukrajna elleni orosz agresszív háború Északi-sarkvidékre gyakorolt negatív tovaúyűrűző hatását, ahol a béke, a jólét és a stabilitás megőrzése továbbra is prioritás kell, hogy maradjon; aggodalmát fejezi ki az Északi-sarkvidéken folytatott orosz katonai tevékenység és a térség változó biztonsági helyzete miatt, és ismételten megerősíti az Északi-sarkvidék stratégiai jelentőségét; határozottabb uniós szerepvállalásra szólít fel a régióban, figyelembe véve az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúból eredő új biztonsági realitásokat, mivel a térség kulcsfontosságú stratégiai jelentőséggel bír az Európai Unió számára az éghajlatváltozás, az ipar- és gazdaságpolitika, a szabad navigáció és a geostratégiai befolyás szempontjából, valamint azért, mert Oroszország és Kína fokozza érdekeit és jelenlétét a térségben;
150. kéri, hogy az EU vezetői aktívan vegyenek részt az Ukrajna elleni orosz agresszív háborúból eredő nukleáris fenyegetések megelőzésében, beleértve a zaporizzsjai atomerőmű biztonságának garantálását is;
151. hangsúlyozza a Latin-Amerikával és a Karib-térséggel (LAC) fenntartott kapcsolatokat

megerősítésének fontosságát az EU–LAC stratégia aktualizálása révén, amely kiemelt hangsúlyt fektet a többoldalú globális rend, a nemzetközi jog, valamint a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartásának megerősítésére irányuló közös erőfeszítésekre, különös tekintettel arra, hogy Kína és Oroszország egyre nagyobb és az EU-hoz képest aránytalanul nagy befolyást gyakorol a régióra, valamint arra, hogy az Ukrajna elleni orosz agresszív háború fokozott fenyegetést jelent az európai ellátási láncokra; felhívja az uniós tagállamokat és az EKSZ-t, hogy folytassanak proaktív diplomáciát a régióban, és erősítsék tovább a meglévő partnerségeket a hasonlóan gondolkodó országokkal, a kereskedelmi kapcsolatokat, a befektetéseket, a demokrácia támogatását és a parlamentközi együttműködést; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a nemekhez és az éghajlatváltozáshoz fűződő jogoknak és az őslakos népek jogainak fontosságát, és azt, hogy Chilével, Mexikóval és a Mercosurral mielőbb alá kell írni és ratifikálni kell a tervezett kiegyensúlyozott és korszerűsített társulási megállapodásokat, amelyek tartalmazznak egy jogilag kötelező és végrehajtható fejezetet a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről, erős emberi jogi dimenzióval rendelkeznek, és összhangban vannak az európai zöld megállapodás céljaival, feltéve, hogy a Mercosur esetében megállapodás születik a kötelezettségvállalások érdemi előzetes megerősítésére vonatkozó kiegészítő eszközről; e tekintetben sürgeti a Bizottságot, hogy a kiegészítő eszközről folytatott több mint kétéves tárgyalást követően a lehető leghamarabb jusson végleges megállapodásra; hangsúlyozza, hogy valamennyi félnek ratifikálnia kell az EU és a közép-amerikai országok közötti társulási megállapodást;

152. hangsúlyozza, hogy az EU Afrikai Unióval fenntartott kapcsolatai rendkívül fontosak az afrikai partnerországok szükségleteinek kielégítéséhez és a bennük rejlő nagy lehetőségek kiaknázásához, valamint a közös érdekek érvényesítéséhez; felszólítja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy hajtsák végre az AU–EU csúcstalálkozóan elfogadott kötelezettségvállalásokat, gyorsan hajtsák végre a „Global Gateway” projekteket Afrikában, és a stratégiai iránytűvel összhangban erősítsék meg a partnerségeket az afrikai kontinens országaival a biztonság, a kereskedelem, az egészségügy, a fejlesztés, valamint a Covid19-világjárvány enyhítésével kapcsolatos segítségnyújtás terén, szem előtt tartva az egyenlőség elvét, különösen a fenntartható fejlődési célok, a digitális és zöld átállás, az emberi jogok és a konfliktusok békés rendezése előmozdításának céljából, a nemzetközi jog elveivel összhangban; hangsúlyozza, hogy az EU Afrikához kapcsolódó tevékenységeinek – többek között a fejlesztési és kereskedelmi együttműködés révén – elsősorban az erős és reziliens társadalmakhoz való hozzájárulást, a társadalmi egyenlőség és biztonság fokozását, valamint a demokratikus struktúrák helyi támogatását kell szolgálniuk;
153. üdvözli, hogy az Európai Fejlesztési Alap keretében forrásokat különítettek el az élelmiszer-ellátás növekvő bizonytalanságának enyhítésére, amely többek között az Ukrajna elleni orosz invázió következménye; szükség esetén további hasonló intézkedések meghozatalára szólít fel; megismétli azon felhívását, hogy az egyenlő felek közötti valódi partnerség irányába kell elmozdulni, amelynek középpontjában az emberi fejlődés és a természeti erőforrások védelme áll;
154. szorgalmazza, hogy az EU folytasson erőteljes stratégiai kommunikációt és tájékoztató kampányt az afrikai országokban a régióban terjedő – különösen az Oroszországi Föderáció és a Kínai Népköztársaság által terjesztett – káros narratívák ellensúlyozása érdekében;

155. elítéli, hogy Oroszország a demokráciát veszélyeztető módon beavatkozik Afrikában, különösen a kontinensen egyre fokozottabban jelen lévő Wagner-csoport révén; határozottan elítéli a Wagner-csoport által elkövetett visszaéléseket és bűncselekményeket;
156. szorgalmazza egy olyan Afrika–Európa partnerség létrehozását, amelynek célja a szolidaritás, a biztonság, a béke és a tartós jólét térségének létrehozása; gyors uniós fellépésre szólít fel a Wagner-csoport számos afrikai országban való növekvő jelenlétével szemben, amely tovább növeli az instabilitást és aláássa a terrorizmus elleni küzdelem terén tett erőfeszítéseket;

A parlamenti diplomácia mint külpolitikai eszköz megerősítése

157. kiemeli az Európai Parlament konkrét hozzájárulását az EU kül- és biztonságpolitikájához, amelyet a parlamenti diplomácia eszközeivel valósít meg; szorosabb parlamenti ellenőrzésre szólít fel az európai külpolitikában stratégiai jelentőséggel bíró ügyekben; emlékeztet többek között arra, hogy intenzív politikai és technikai szintű együttműködés folyik az ukrán Verhovna Rada és az Európai Parlament között;
158. megjegyzi, hogy az Európai Parlament egyedi eszközei révén aktívan részt vesz a KKBP-ben; hangsúlyozza, hogy fontos és hiánypótló szerepet játszanak az Európai Parlament demokratizációs programjai – például a Jean Monnet párbeszéd –, amelyek célja a parlamentek munkájának előmozdítása és megerősítése; emlékeztet arra, hogy valamennyi uniós intézménynek részt kell vennie és együtt kell működnie a demokrácia globális erodálásának ellensúlyozását célzó tevékenységekben, többek között választási megfigyelés, közvetítés és párbeszéd, konfliktusmegelőzés, a Szaharov-díj és hálózata, valamint a parlamenti diplomácia révén;
159. felhívja az EKSZ-t, hogy vegye fel prioritásai közé a sajtószabadságot és a véleménynyilvánítás szabadságát, és tegyen meg minden szükséges lépést az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról szóló uniós iránymutatások teljes körű érvényesítése érdekében; sürgeti az uniós küldöttségeket, hogy javítsák a megelőző védelmi intézkedéseket, tervezzék meg a sajtószabadság csorbítására adandó sürgősségi válaszlépéseket, és nyújtsanak kimutatható és látható támogatást a helyi újságíróknak és civil társadalomnak;
160. szorgalmazza az EU megelőző diplomáciájának javítását olyan proaktív külpolitikai eszközként, amellyel elkerülhető a harmadik felek közötti konfliktusok kitörése, és amely támogathatja őket abban, hogy békés megoldásokat találjanak a fokozódó feszültségekre;
161. hangsúlyozza a parlamenti közgyűlések mint az együttműködés és az intézményi párbeszéd fórumának fontosságát, valamint az európai külpolitikai fellépéshez nyújtott értékes hozzájárulásukat a biztonságot érintő kérdésekben is, továbbá hangsúlyozza tevékenységük előmozdításának és megfelelő működésük és fejlődésük biztosításának szükségességét;
162. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé és erősítsék meg az EU külső tevékenységének parlamenti felügyeletét, többek között az

alelnökkel/főképviselővel és a Bizottsággal folytatott rendszeres konzultációk révén, és a Parlamentnek az Európai Békekeret és a stratégiai irányítú további megfelelő végrehajtásába és ellenőrzésébe történő bevonásával; emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament bizonyos fokú informális együttműködést folytat az EKSZ-szel, amelyet a 2010. július 26-i tanácsi határozatot és a főképviselő 2010. évi politikai elszámoltathatósági nyilatkozatát követően megerősítettek; kiemeli, hogy tovább kell erősíteni a Parlament és az EKSZ – és annak küldöttségei – közötti intézményközi kapcsolatok keretét; felszólít az EKSZ és az Európai Parlament közötti, a külső tevékenység terén folytatott együttműködés megerősítéséről szóló keretmegállapodás megkötésére, amely megerősítheti az EU saját külpolitikai eszköztárát; hangsúlyozza, hogy az Európai Védelmi Alap (EDF) félidős felülvizsgálatát fel kell használni arra, hogy a munkaprogramokra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén biztosítsák annak megfelelő parlamenti felügyeletét; hangsúlyozza, hogy hasonló szintű parlamenti felügyeletre van szükség az együttműködésen alapuló beszerzésről szóló, előkészítés alatt álló jogszabály (EDIRPA) és az európai védelmi beruházási program (EDIP) tekintetében is; hangsúlyozza, hogy a demokratikus felügyelet fontos szerepének megfelelő ellátásához a Parlamentnek átlátható módon és időben meg kell kapnia a szükséges információkat és dokumentumokat;

163. emlékeztet a nemzeti parlamentek fontos szerepére a tagállamokban; hangsúlyozza, hogy a NATO Parlamenti Közgyűlése kulcsszerepet játszhat, és felszólít az Európai Parlament és a Parlamenti Közgyűlés közötti kapcsolatok további megerősítésére;
164. felszólítja az összes uniós intézményt és ügynökséget, valamint az uniós tagállamokat, hogy a munkájukkal kapcsolatos stratégiai kommunikáció és narratívák fokozásával vállaljanak kellő szerepet az uniós politikákat aláásó dezinformáció és propaganda elleni küzdelemben; felszólít az uniós küldöttségek és missziók által folytatandó stratégiai kommunikáció fokozott támogatására;
165. ragaszkodik a Parlamentnek az EUSZ 36. cikke szerinti tájékoztatáshoz való jogához a KKBP-vel kapcsolatos ügyekben; rámutat az Európai Unió Bíróságának a Mauritius-megállapodással⁵ és a Tanzánia-megállapodással⁶ kapcsolatos ítéleteire, amelyek szerint a Parlament időben történő és átfogó tájékoztatása elengedhetetlen ahhoz, hogy a Parlament betölthesse demokratikus ellenőrzési/tanácsadó szerepét a KKBP-vel kapcsolatos ügyekben;
166. megerősíti, hogy a Parlamentnek teljes mértékben ki kell használnia felügyeleti és költségvetési hatásköreit az Unió nemzetközi ügyekben hozott döntései vonatkozásában; kiemeli a Parlament demokráciatámogatási programjainak fontosságát, amelyek jelentősen erősíthetik az EU szerepét a világban azáltal, hogy a harmadik és a csatlakozó országokban kapcsolatot tartanak a kulcsfontosságú politikai szereplőkkel, és elősegítik a fenntartható demokratikus kormányzást;

o

---

⁵ [A Bíróság ítélete \(nagytanács\), 2014. június 24., Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa, C-658/11. sz. ügy, EU:C:2014:2025.](#)

⁶ [A Bíróság ítélete \(nagytanács\), 2016. június 14., Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa, C-263/14. sz. ügy, EU:C:2016:435.](#)

o o

167. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	30.11.2022
A zárószavazás eredménye	+ : 43 - : 6 0 : 8
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alexander Alexandrov Yordanov, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Anna Fotyga, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Pedro Marques, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Matjaž Nemeč, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Mounir Satouri, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Viola von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Isabel Wiseler-Lima
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Attila Ara-Kovács, Loucas Furlas, Christophe Grudler, Georgios Kyrtos, Katrin Langensiepen, Juozas Olekas, Paulo Rangel, Tom Vandenkendelaere, Mick Wallace
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Clare Daly, Margarita de la Pisa Carrión, Nicolaus Fest, Gilles Lebreton, Costas Mavrides, Luisa Regimenti

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

43	+
ID	Susanna Ceccardi
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Loucas Fourlas, Sunčana Glavak, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann , Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Luisa Regimenti, Radosław Sikorski, Tom Vandenkendelaere, Isabel Wiseler-Lima
RENEW	Petras Auštrevičius, Klemen Grošelj, Christophe Grudler, Georgios Kyrtos, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans
S&D	Attila Ara-Kovács, Włodzimierz Cimoszewicz, Raphaël Glucksmann, Dietmar Köster, Pedro Marques, Costas Mavrides, Sven Mikser, Matjaž Nemeč, Juozas Olekas, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder
VERTS/ALE	Reinhard Bütikofer, Viola von Cramon-Taubadel

6	-
ID	Nicolaus Fest, Gilles Lebreton
NI	Kinga Gál
THE LEFT	Clare Daly, Giorgos Georgiou, Mick Wallace

8	0
ECR	Anna Fotyga, Margarita de la Pisa Carrión, Jacek Saryusz-Wolski
EPP	Paulo Rangel
VERTS/ALE	Katrin Langensiepen, Mounir Satouri, Jordi Solé, , Thomas Waitz

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

10.11.2022

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2022. évi éves jelentés
(2022/2048(INI))

A vélemény előadója: Victor Negrescu

JAVASLATOK

Az Alkotmányügyi Bizottság felkéri a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- tekintettel az Európa jövőjéről szóló, 2022. május 9-i konferencia következtetéseire, és különösen annak 21., 23. és 24. javaslatára,
  - tekintettel a Szerződések felülvizsgálatára irányuló konvent létrehozására irányuló felhívásról szóló, 2022. június 9-i állásfoglalására¹,
- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 21. cikkének és az Unió alapját képező értékeknek, normáknak és alapelveknek kell az uniós külügyek tartalmának és bonyolításának fő hivatkozási alapjául szolgálniuk;
- B. mivel az Uniónak továbbra is úgy kell fellépnie, hogy előmozdítsa a párbeszédet és garantálja a békét és a szabályokon alapuló nemzetközi rendet, megerősítve a multilateralizmust és továbbfejlesztve külső fellépéseinek erős demokratikus és parlamenti dimenzióját; mivel a nemzetközi biztonság megerősítése, a harmadik országokkal folytatott nemzetközi együttműködés előmozdítása, a demokrácia és a jogállamiság előmozdítása és megszilárdítása, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása továbbra is az Unió külső tevékenységének alapvető célkitűzései;
- C. mivel az EU-nak javítania kell azon képességét, hogy gyors és hatékony döntéseket hozzon, különösen a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) keretében, hogy egységesen lépjen fel, és valóban globális szereplőként cselekedjen a válságokra reagáláskor;
- D. mivel Oroszország Ukrajna elleni, provokáció nélkül indított indokolatlan, jogellenes és agresszív háborúja alapvetően megváltoztatta az európai biztonsági környezetet, többek között az EU szomszédságában növelve az instabilitást; mivel ez az új valóság kiemeli, hogy sürgős prioritásként kell kezelni az EU kül- és biztonságpolitikájának hatékonyságát, növelve az Unió azon képességét, hogy fel tudjon lépni értékeink és

---

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0244.

érdekeink védelmében;

- E. mivel a KKBP keretében a jelenlegi egyhangú döntéshozatal helyett fokozatosan bevezetve és egyre gyakrabban a minősített többségi döntéshozatalt kell alkalmazni, többek között az emberi jogok és a szankciók területén;
1. úgy véli, hogy az EUSZ 21. cikkének (2) bekezdését módosítani kell annak érdekében, hogy a „stratégiai szuverenitás” és a „stratégiai autonómia” fogalma bekerüljön a KKBP célkitűzéseinek jegyzékébe annak érdekében, hogy az EU hatékony diplomáciai és biztonsági szereplővé váljon azáltal, hogy konkrét intézkedések, politikák, költségvetések és kötelezettségvállalások révén határozott fellépésen alapuló saját kül- és biztonságpolitikáját alkalmazza;
  2. sürgeti a tagállamokat, hogy törekedjenek az EUSZ 31. cikkének szigorú alkalmazására, amely lehetővé teszi a Tanács számára többek között azt, hogy a KKBP területén bizonyos határozatokat minősített többséggel hozzon meg katonai következményekkel nem járó ügyekben, különösen a szankciókkal és az emberi jogokkal kapcsolatos kérdésekben, az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdése esetében pedig azt, hogy elmozduljon a megerősített minőségi többségi szavazás felé; felhívja a tagállamokat, hogy további késedelem nélkül, teljes mértékben használják ki az EUSZ 31. cikkének (3) bekezdésében foglalt áthidaló klauzulát, különösen a kiemelt területeken;
  3. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítsék meg a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (alelnök/főképviselő) szerepét; rámutat arra, hogy ez a Szerződés olyan módosításával érhető el, amely az alelnököt/főképviselőt uniós külügyminiszternek nevezné át, és amely a főképviselőt az Unió legfőbb külügyi képviselőjévé tenné a nemzetközi fórumokon, valamint lehetővé tenné számára, hogy hivatalból jelen legyen a tagállamok által kezdeményezett vagy vezetett tárgyalási formátumokban; támogatja az Unió polgárainak az Európa jövőjéről szóló konferencián tett felhívását, melyben hangot adtak azon vágyuknak, hogy az EU egységesen lépjen fel;
  4. sajnálja az EU külső képviseletének összetettségét, és hangsúlyozza, hogy az egymást átfedő szerepek és fellépések aláássák az EU mint globális szereplő hitelességét; e tekintetben támogatja az uniós külpolitika megkettőződésének és zavarainak elkerülését; hangsúlyozza az uniós küldöttségek kulcsfontosságú szerepét a KKBP irányításában, az uniós értékek és elvek külföldön történő képviseletében és az uniós érdekek érvényesítésére való törekvésben, többek között a Parlament megerősített felügyelete révén; e tekintetben hangsúlyozza az uniós küldöttségek szükséges és megfelelő erőforrásokkal és képességekkel való ellátásának fontosságát megbízatásuk hatékony teljesítése érdekében;
  5. hangsúlyozza, hogy tisztázni kell az Európai Tanács elnökének, az Európai Bizottság elnökének és az alelnöknek/főképviselőnek a szerepét, és észszerűsíteni kell megközelítésüket a KKBP-n belül; emlékeztet arra, hogy a Szerződés rendelkezései a KKBP irányítását az alelnökre/főképviselőre ruházzák;
  6. felszólítja az összes uniós döntéshozót, hogy erősítsék meg a külföldi dezinformációval, a beavatkozási kísérletekkel és a hibrid fenyegetésekkel szembeni küzdelmet, amelyek aláássák az Unió arra irányuló képességét, hogy hatékonyan fejlessze és hajtsa végre

belső és külső politikáit; szükségesnek tartja az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdésében foglalt kölcsönös védelmi záradékban meghatározott fenyegetések körének kiterjesztését a hibrid fenyegetésekre, a dezinformációs kampányokra és a harmadik országok által alkalmazott gazdasági kényszerítésre;

7. ragaszkodik a Parlamentnek az EUSZ 36. cikke szerinti tájékoztatáshoz való jogához a KKBP-vel kapcsolatos ügyekben; rámutat az Európai Bíróságnak a Mauritius-sal kötött megállapodással² és a Tanzániával kötött megállapodással³ kapcsolatos ítéleteire, amelyek szerint a Parlament időben történő és átfogó tájékoztatása elengedhetetlen ahhoz, hogy a Parlament betölthesse demokratikus ellenőrzési/tanácsadó szerepét a KKBP-vel kapcsolatos ügyekben;
8. emlékeztet a parlamenti diplomácia mint külpolitikai eszköz fontosságára;
9. különösen a jelenlegi helyzetben megerősíti szilárd elkötelezettségét az Unió és az Észak-atlanti Szerződés Szervezete közötti partnerség mellett, amely továbbra is alapvető fontosságú az európai biztonság szempontjából; a párbeszéd, a béke és a szabályokon alapuló nemzetközi rend előmozdítása érdekében a kül- és biztonságpolitika területén integráltabb együttműködés kialakítására szólít fel olyan külső szövetségekkel, mint az Észak-atlanti Szerződés Szervezete és az euroatlanti és az indiai–csendes-óceáni térségben található, hasonló gondolkodású, külső demokratikus szövetségesei és partnerei, továbbá általában véve a globális dél országai, valamint az ENSZ szintjén; hangsúlyozza az uniós tagjelölt és potenciális tagjelölt országokkal a külügyek terén folytatott együttműködés fontosságát; megismétli, hogy az uniós csatlakozási tárgyalások során támogatja a KKBP-stratégiák összehangolását;
10. üdvözli az európai politikai közösséget mint a párbeszéd és az együttműködés új informális formáját; szilárd meggyőződése, hogy az EU-nak határozott jövőképre és közös stratégiára van szüksége ahhoz, hogy megerősítse egységét és döntéshozatali képességét a további bővítések előkészítése érdekében; úgy véli, hogy az európai szomszédokkal való interakció semmilyen projektje nem jelenthet alternatívát az uniós csatlakozással kapcsolatos, folyamatban lévő tárgyalási folyamathoz képest; ugyanakkor emlékeztet az olyan európai szervezetek fontosságára, mint az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet, és felhívja az uniós intézményeket, hogy tevékenységeiket jobban hangolják össze az érintett szervezetekkel;
11. megjegyzi, hogy az Európai Parlament konkrét eszközei révén aktívan részt vesz a KKBP-ben; hangsúlyozza, hogy fontos és hiánypótló szerepet játszanak az Európai Parlament demokratizálódási programjai – például a Jean Monnet párbeszéd –, amelyek célja a parlamentek munkájának előmozdítása és megerősítése; emlékeztet arra, hogy valamennyi uniós intézménynek részt kell vennie és együtt kell működnie a demokrácia globális visszaszorulásának ellensúlyozását célzó tevékenységekben, többek között választási megfigyelés, közvetítés és párbeszéd, konfliktusmegelőzés, a Szaharov-díj és

---

²A Bíróság ítélete (nagytanács), 2014. június 24., *Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa*, C-658/11. sz. ügy, EU:C:2014:2025.

³A Bíróság ítélete (nagytanács), 2016. június 14., *Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa*, C-263/14. sz. ügy, EU:C:2016:435

hálózata, valamint a parlamenti diplomácia révén;

12. úgy véli, hogy az EU-nak meg kell reformálnia és meg kell erősítenie azon képességét, hogy szankcionálja azokat az államokat, kormányokat, szervezeteket, csoportokat vagy magánszemélyeket, amelyek/akik nem tartják be alapelveit, megállapodásait és jogszabályait;
13. hangsúlyozza, hogy az EU-nak külső tevékenységei jobb, stratégiai szempontból megfelelőbb kommunikációja révén növelnie kell a KKBP láthatóságát mind saját polgárai, mind pedig a harmadik országbeli állampolgárok előtt.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	8.11.2022
A zárószavazás eredménye	+: 17 -: 5 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gerolf Annemans, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Salvatore De Meo, Pascal Durand, Charles Goerens, Sandro Gozi, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Cyrus Engerer, Maite Pagazaurtundúa
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Pablo Arias Echeverría, Sunčana Glavak, Niclas Herbst, Leszek Miller, Iuliu Winkler

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

17	+
PPE	Pablo Arias Echeverría, Salvatore De Meo, Niclas Herbst, Brice Hortefeux, Iuliu Winkler
RENEW	Pascal Durand, Charles Goerens, Sandro Gozi, Maite Pagazaurtundúa
S&D	Gabriele Bischoff, Cyrus Engerer, Leszek Miller, Victor Negrescu, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa
THE LEFT	Helmut Scholz
VERTS/ALE	Damian Boeselager

5	-
ECR	Jacek Saryusz Wolski
ID	Gerolf Annemans, Laura Huhtasaari
PPE	Sunčana Glavak, Paulo Rangel

1	0
ID	Antonio Maria Rinaldi

	Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok
+	Sunčana Glavak, Paulo Rangel
-	
0	

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás